

سید ابوالاعلیٰ مودودی

اسلام بنیادی تعلیمات

دار العروۃ - لاہور

www.iqbalkalmati.blogspot.com

اسلام بنیادی تعلیمات (دینیات)

از
سید ابوالاعلیٰ مودودی

مترجم
میر محمد امین گچکی

www.iqbalkalmati.blogspot.com

شنگے کنوے

دارالعرفان
منصورہ لاہور - پاکستان

ل

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۳۷	پیغمبری و اصلیت	۱	پیش گال
۴۲	پیغمبر و پیکہ آرگ		اولی رد
۴۵	پیغمبر و اطاعت بز ان کستری کنگ	۴	اسلام
	پیغمبر و سرایان آرگ و لوٹ و گزر		نام بندگ و سبب
۴۹	پیغمبری و کسانیں تارتخ و		اسلام و مطلب
۵۷	حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم و نبوت	۵	اسلام و اصلیت
۶۰	نبوت و محمدی و دلیل	۱۰	کفر و تاوان
۷۲	ختم نبوت و دلیل	۱۹	اسلام نپ
۷۹	چہارنی رد	۲۵	دوہمی رد
"	ایمان مفصل		ایمان و اطاعت
۸۱	اللہ و سرایان ایمان		کستری و واسطہ علم و سدکی و گزر
۸۳	لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مطلب	۲۸	ایمان و سیپت
۸۴	لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ اصلیت	۳۱	علم و رسک و سوب
۹۴	اللہ و زندگی و توحید و اعتقاد و اثر	۳۴	گیبی و ایمان
۱۰۲	اللہ و ملائکہ ہانی سرایان ایمان	۳۶	سہمی رد

مصنف — سید ابوالاعلیٰ مودودیؒ

مترجم — میر محمد امین گچکی

صفحات — ۱۹۶

بہا — ۱۲/

شنگہ کنوکہ — دارالعرفیہ منصورہ لاہور

بھاکنوکہ — پاک نیوز ایجنسی - تربت - مکران

شنگہ سالہ — اگست ۱۹۸۲ء

چاپے جاء — اسحاقیہ پرنٹنگ پریس کراچی

تعداد — ایک ہزار

پیش گال

مولانا سید ابوالاعلیٰ مودودی عالم اسلام و ایک نامدار عالم
 و زانت کارے ایسے ذات بیچ و ڈیں تعارف و محتاج نہ انت۔ آ میا
 اسلام و دینی و راجی زندے ہرچ تک و پھندانی سر کتاب نبشتہ کتا۔
 چونہ ہی و مولانا سید ابوالاعلیٰ مودودی و نبشتہ کتگیں سبیں
 کتابان یک خاصیں مرتبہ و ہست۔ بلے ہتیں کتاب پہ سدک و یقین و
 او اثر کنگ و وقی مٹ و ت انت۔ چہمے ہتیں کتابانی تہا یک کتا بلے
 ہمیش انت۔ اے کتاب و تہا اسلام و بنیادی اعتقاد و عمالانی سرا
 چینرے نبشتہ کنگ بو تہ۔ اے کتاب و طرز بیان و با زین ماں گشتگیں
 عقل و دماغاں و صاف کت او شک و شبہ و تہا کپتگیں و چنو مردماں و
 چہ ایمان و سدک و دولت و مالا مال کت و اسلام و راستی و حقیقت و
 ہر و جت۔ ہرچ کس کہ حقین راہ و لوٹوک انت او پہ دلجعی ہمے راہ و
 سر راوگ لوٹیت۔ پہ آئی اے کتاب و وانگ الی انت۔
 اے کتاب و جند اردو زبان و نبشتہ کنگ بو تہ۔ بلے و گنیاد دگر
 با زین زبانانی تہا ترجمہ بو تہ۔ بلوچی زبان و تہا اسلام و بابت پوشیں سر
 جمیں کتاب باز کم ہست۔ پمیشامن اللہ و نام و را گپت و اے کتاب

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۱۵۳	دین و شریعت	۱۰۵	اللہ و کتابانی سرا ایمان
	دین و شریعت و تہا پرک	۱۱۲	اللہ و پیغمبرانی سرا ایمان
۱۵۵	شریعت حکمانی و گیمک و وسیلہ	۱۱۶	آخرت و روچے سرا ایمان
۱۵۶	فقہ	۱۱۷	آخرت و روچے سرا اعتقاد و لوٹ
۱۵۹	تصوف	۱۲۲	آخرت و روچے راستی و سرا بسیدہ
۱۶۳	ہفتی رد	۱۲۸	کلمہ طیبہ
۱۶۳	شریعت و حکم	۱۳۰	پنجی رد
۱۶۸	حق و چار قسم (برہ)	۱۳۰	عبادات
۱۶۹	اللہ و حق	۱۳۲	عبادت و مطلب
۱۷۲	نفس و حق	۱۳۷	نماز
۱۷۸	ہلوک و حق	۱۳۹	روپک
۱۸۹	سبیں جہان ہلوکات و حق	۱۴۳	زکوت
۱۹۱	نمیرانیں و جہاں گیریں شریعت	۱۴۵	چ
		۱۴۹	اسلام حمایت
		۱۵۳	شمسی رد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اے کتاب پیش گال

اے کتاب مولانا سید ابوالاعلیٰ مودودی مرحوم، ایک مشہوریں کتابے بنام دینیات و بلوچی ترجمین۔ کتابے اہمیت و فائدہ و انوکا نودت معلوم بیت اشی تہا اسلامے بنیادی عقیدہ و اعمالانی یک گونڈیں تعارفے کنگ بوتگ طرز بیان دگپارا دے ایرگیجک وڈ۔ مولانا مرحوم و کمالاتاں یک کمالے۔

پداے برات و ابہ محمد امین و لے کتاب بلوچیہ ترینک و ترجمہ کنگ۔
داجہ محمد امین بلوچی و اہل زبانے دپہ بلوچی جہل و برزاں شربلدنت۔

پداہم اے آہی اولی تجربہ انت۔ دچونایا انسانی کوشش پہ
دراہیں کمزوریاں پیک بوت نکنت۔ اگر کجام یک براتیا اشی تہا۔ کی گندگا
آتمک تو و ابہ محمد امین صاحبہارا سرھاں بکنت۔

پمئی زانگا ای ترجمہ بازووش و جواننت۔ اللہ تعالیٰ اشی مزدو ثوابا
مصنف و مترجم دد شیناں بدنت۔ آمین۔

عبدالحق فادم دالحدیث

تربت

۱۲ مارچ ۱۹۸۳ء

۲
و بلوچی زبان تہا ترینک و جہد بناہ کت۔ بلے من زانیں کہ منی اے
جہد تہ کجام حداکامیاب بوت۔ پرپہ کہ من دتی بے علی و پہ بلوچی زبان
و نابلدی و شرزائیں۔ من نہ بلوچی زبان و تہا قلمکار اؤں نہ شاعرے
بلے بلوچی زبان و دامن پہ اسلامی کتابانی نہ یوگے سٹوب مالے سکیں
دات کہ من اے گنڈ لیں کتاب و بلوچی زبان ترجمہ یکنی۔ ترجمہ کنگ تہا من
شش ہے بوت کہ ترجمہ اصل و رند پدانی سرابہ بیت۔ منی اے
کوشش تہ کجام حداکامیاب انت۔ ایشے فیصلہ و دانوک و ت کننت
اے کتاب و ترجمہ منی ادلی جہد انت کہ پہ ردی و غلطی و پاک
رانت۔ من گوں شرپہاریں دانوکاں دست بندی کنیں کہ امانا پہ منی ہرچ
ڈیں غلطی و معلوم دار بہ کنت۔

۱۲ فروری ۱۹۸۳ء

محمد امین کجلی

ketabmajjani.blogfa.com/

اسلام

نام بندگان و سبب بزرگان اسلام و مطلب اسلام و اصلیت۔
کفر و اصلیت۔ کفر و تاواں۔ اسلام و نپ۔

نام بندگان و سبب

دگنیاء تھا ہر چہنیکہ دین ہست چہ آہاں ہر یکے نام یا پہ یک
گچین و مردے نام و سرا ایر کنگ بوتہ یا گڈا اے ہما قوم و نام سرا ایر
کنگ بوتہ کہ ہما قوم و تھا اے دین دوی بوتہ۔ ہنجوش کہ عیسائیت
و نام پیشا عیسائیت انت۔ اے دین و نام گپت گوں حضرت عیسیٰ و
انت۔ بدوہمت و نام پیشا بدوہمت انت کہ آئے ٹاہینوک ہما تا
بدوہمت اندر دشتی دین نام دتی ٹاہینوک زردشت و نام و سرا ایر انت
ہے وڈا یہودی دین یک اچیں ٹکے و تیا دوی بوت کہ آئے
نام یہوداہ ات انجولیش ہا لور و اندر دینانی بارو و انت۔ بلے
اسلام سیپت ہمیش انت کہ آچہ ہچ مردے یا قومے نیمگ و نام گپت
نہ انت۔ بلکیں آئے نام و ت یک سرجیں سیپتے و پد ورا کنت کہ
سیپت لفظ "اسلام" و مطلب و تھا پیدا ور بیت۔ اے نام و ت

سرا کنت کہ اے دین یک مردے ٹاہینتگیں دین و نہ انت او نہ پہ
یک قومے و گچین بوتہ۔ ایٹرا گوں ہچ مردے یا قومے و نزدیکی نسبت
ایٹی و مطلب ہلوک و تھا اسلام و سیپت و پیدا کنگ انت۔
پیشا ہرچ دور و بارگ و ہرچ قومے نیکیں مردمانی تھا اگن اے
سیپت دوی بوتہ۔ بوتہ گنت "مسلمان بوتہ گنت" "مسلمان انت"
او دیمتر اہم مسلمان بنت۔

بزرگان اسلام و مطلب

عربی زبان و تھا بزرگان اسلام و مطلب زیر دستی و تابدار ی انت
دین اسلام ہلوک و را اللہ و بندگی کنگ و ایر دست یوگ و حکم و
دنت۔ پیشا اے دین نام اسلام ایر کنگ بوت۔ اسلام و مطلب بزرگان
گلامی و ایر دست یوگ انت / ketabmajjani.blogfa.com/

اسلام و اصلیت

شماز انت کہ و گنیاء تھا ہر چہنیکہ چیز کہ ہستنت آ و درست۔
یک راہ بند و قانود و زیر دست انت۔ ماہ۔ روج۔ استال و دست
یک حکمیں راہ بندے تھا انت کہ چہ آچیا یک ٹودی ٹلے کساس
و دیر بوت نہ کنت۔ گل زمین دتی خاصیں رفتار و تربیت۔ پہ آٹیا
ہرچ وھ و پاس و راہ او وایک بوتہ۔ آئے تھا مکیں پرک و

ہم نہ بیت۔ آپ گوات۔ روشنائی۔ گرمی۔ درست یک راہ بندے
رند گیر نت۔ در چک دار۔ کوہ و جبل مُرند و پُرند۔ ہر چیز دتی
ٹاہنیتگیں راہ و سرا پیدا ک بنت۔ مزن بنت اُد پیدا مرننت سے
وڈا اگہ مردے جند و بار و ہیرت بچارے تہ زانے اُدی قدرت و
قانود وراثت و سرا انت۔ ہرچ راہ بندے کہ پہ آئے زند و استہ
ٹاہینگ بوتہ آہائیے پیا ساہ کشیت۔ آپ تمام داریت روژنائی
و گرمی گیت آئے دل سرد سرد بگ۔ ہوں و رد آو دم کشنگ و گلیں
دس و سوہ ہمارا ہبندے و سرا انت۔ ہمے پیا آئے مگر۔ روت۔
پپ۔ آئے رگ و بند دست و پا۔ زبان۔ گوش۔ پوز اُد آئے
بدن و بند بند ہما کارا کنگ و انت کہ پہ ہماٹیا اڈوٹیک بوت۔
اُد ہماڈول و آندا سر پد کنگ بوتہ کار کننگا انت۔

اے محکمیں قانود و چار بند و تہا مزن مزین استالاں بگرتا
زمین اے کسانیں زرگ و کیت ادرست آہئے چنگل تہا بند ثنت
یک مزین و اجھے و ٹاہنیتگیں قانود ثنت کہ سبیں جہان اوجہاں و ہر
چیز و اجھے ایر دست ثنت پرچہ کہ ادرست ہماٹھے پرچہ کہ ادرست
ہماٹھے اڈکتہ گیں قانود وراثت و پرماں و ثنت اُد ہماٹھی گوشتن و
سر و جز گانت ہمے سو ب تیو دگیں جہاں و دین اسلام انت انچو ماشمارا
پیسر تر گدشت کہ خدائ گلامی کنگ پر ماداری و نام اسلام ثنت۔ ماہ
روح استال۔ درست ”مسلم“ بزاں مسلمان ثنت۔ ہمے وڈ زمین

آپ گوات۔ در چک سنگ اُد حیوان صم ”مسلم“ ثنت۔ ہما مردم کہ اللہ
و پچہ نیایت اُد پچہ آہئے مننگ مکر انت یا ہما مردم کہ پچہ خدا ابید و گران
و سجدہ کنت اُد آہئے دا جہٹی تہا دگہ شریدار کنت۔ آہم دتی خصلت
و عادت و سبب و مسلم ثنت۔ پرچہ کہ آہئے پیدا ک بوگ۔ زندگ
اُد مرگ درست خدائی قانود و پرمان و ثنت۔ آہئے بدن و سبیں
رگ و بند۔ ہڈ و گوشت و دین اسلام ثنت۔ پرچہ بدن و درستیں
اعضاہانی اڈبوگ مزن بوگ و مرگ خدائی قانود وراثت و اڈبنت
بلکیں قنا و ہدا کہ آہئے ہما زبان کہ پہ نازانتی و کفر و شرک و گپ و
بہراں در شان کنت۔ آہم پچہ مسلمانی و در نہ ثنت۔ آہئے ہما سر کہ آپہ
زوراں سری اچ خدائ ابید و گمر و دیما جہل کنت اہم پچہ ازل و مسلم
انت۔ آہئے ہما دل کہ پہ نادانی خدا ابید پچہ دگرانی عزت و دوستی
و پُر ثنت اہم پچہ اصلا مسلم ثنت۔ پرچہ اے درستیں چیز خدائ قانود
و پر ما بردار انت۔ اہانی ہرچ مرگ خدائ قانود ایر دست ثنت۔
نوں یک دگہ ڈولے و بچار

بنیاد و یک تیاوتے ایش انت کہ آپو اندگہ مہلوک قدرت و
قانود و محکمیں دام و تہا بندوگ ثنت۔ اُد اے رہبندانی رند گیری آہئے
سرا الم ثنت۔

دو ہی تیاوتے ایش انت کہ انسان و را اگل ماں اُد و
زانگ مارگ اُد حیاے در شان کننگ و تاگت و داریت۔ آپہ دتی

گشاد ء یک گپ ء منیت دوہی ء منیت ۔ یک وڈے ء دوست
کنت دوہی ء نا دوست کنت ۔ زندانی کارانی تھا پھرتی ارادہ
وت لاہندے ٹائینیت ۔ یاد گرائی ٹائینگیں راہبنداں زور بت
اے پیمیا اچو دگنیا ء اندگہ چیزانی وڈیک ٹائینگیں قانود ء بندی
کنگ نہ بوت ۔ بلکیں اہراوتی جندے حیاں ء لیکہ ء کر دے درگیجک
ء تھا آجوی داگ بوت ۔

بنی آدم ء زندے تھا اے دوہیں رنگ جتا کنگ ء کانت ۔
اولیں رنگ ء کچو دگنیا اندگہ چیزانی وڈ اچ ازل ء مسلمان
ٹنت اُو پے مسلمان بوگ ء الم ٹنت ۔ انچو کہ ماشمارا پمیر گشت ۔
دوہی رنگ ء مسلمان بوگ اُونہ بوگ ایٹے جندے دس ء
ٹنت ۔ اُوہٹے مرضی ء سلوب ء مردم دو ڈلانی تھا بہر بنت ۔

یک مردے ہما ٹنت کہ آدتی پیدا ککوک ء پچاہ کاریت ۔ اہرا
وتی واہہ ء ردوینوک زانت ۔ آدتی زندے ہرچ کار دبارے کہ آئے
جندے مرضی ء سرائنت ہے درستیں کارانی تھا ہما واہہ ء دوست
کنگیں قانودے پر مابرداری ء کنت ۔ گڈا آدم تیوگ ء ”مسلم“
بزان منتوک ٹنت آئے اسلام ہرچ وڈا سراجم ٹنت پر پھرتی کہ آئے
زندے سزجی ء اسلام ٹنت ۔ نوں آپہ زانت ء ہما واہہ گلام
بوت پر پھرتی کہ چد و پمیر آئیا آئے گلامی پہ نازانتی کتہ ۔ نوں پہ رضا
رغبت ہما خدا ء زیر دست ٹنت کہ چد و پمیر پہ نازانتی آئے منوک

زیر دست بوت ۔ نوں آہیٹے ء زانگ راست ٹنت ۔ پر پھرتی آہیا
نوں ہما خدا ء پچاہ آدرتہ کہ آئیا اہرا سر پھرتی بوگ ء علم حاصل کنگ ء
دس ء تاگت ء داتہ ۔ نوں آہیٹے عقل ء زانگ یک ٹنت ۔ پر پھرتی کہ آئیا
پہ عقل ء ہوش ہما خدا ء زیر دست بوگ ء ارادہ کتہ آہیا اہرا سر پھرتی بوگ
ء زانگ ء سیپت داتہ نوں آہیٹے زبان راست ٹنت پر پھرتی کہ آہما خدا
منگ ء قول ء کتہ ۔ آئیا اہرا گپ جنگ ء دس ء موہ داتہ ۔ نوں آہیٹے
سجیں زندے تھا راستی ٹنت آنوں پہ دس ء بے دسی دوہیں پیمیا
خدا ء قانود ء سرا بندی ٹنت ۔ نوں گوں سجیں کائنات ء آئے دوستی
ء ایمنی بوت پر پھرتی کہ آہما واہہ ء گلامی ء کنگ ٹنت کہ سجیں جہاں ء
ہر چیز ہماٹے گلامی ء کنت ۔ آنوں گل زمین ء سرا خدا ء نائب ٹنت ۔
سجیں جہاں پہ ہماٹے داستہ ٹنت ۔ اُو اللہ ء گینت ۔

کفر ء اصلیت

ketabmajjani.blogfa.com/

ایٹے ء بروری ء دوہی مردم ہما ٹنت کہ مسلمان ودی بوت
اُو سجیں زندے بید کہ پھرتی زانت ء پیم ء مسلمان ات ۔ بے وتی اگل ء
پیم ء را کارے نہ بست ء خدائی پچاہ نیادرت ۔ اُو پھرتی دس ء
خدا ء شک ء پھرتی منکر بوت ۔ لے وڈیں مردم کافر ٹنت ۔ کفر ء اصلیں
مطلب چیر و ٹیگ ء وڈگ ٹنت ۔ پوشیں مردم ء کافر پمیشالیگ بیت
کہ آئیا فطرت ء سر نادانی ء پوش ایرکینگ ۔ آ اسلام ء فطرت ء سر پیداک

بوتہ۔ آہٹے سبیں بدن اؤ بدن ہرچ بہر اسلام ء فطرت ء سرکار کنگ
 ء ثنت۔ آٹھے کش ء پہنات ء سبیں دگنیاء اسلام ء راہبندانی سرا
 جگرنگ ء ثنت۔ بلے آہٹے عقل ء سرا یک پوش ء گپتہ۔ سبیں دگنیاء
 آٹھے جندے اصلیت پھ آٹھا چیر ء اندر ثنت۔ پیشا آوقی سرشت
 ء حلاپ () پکر کنت اؤ آٹھے حلاپ راوگ ء شوباز ء بیت۔
 نوں شہادت زانت کہ آدم کہ کافر ثنت آپونین مزین گراہی
 ء تہا کپتہ۔

کفر ء نقص ء تاوان

کفریک باہلی ء نا سر پدی ٹیت بلکہ اصلیں باہلی وت کفر ثنت
 پھ اے جر ء ستریں نادانی کجام بوت کنت کہ مردم پھ خدا ء نابلہ
 بہ بیت۔ یک مردے پھ وقی چہان اے جہاں ء انچوکیں مزین کارگلے
 ء شپ ء اوچ پھ ہلگ ء بگندیت سبے ایشا مزانت کہ اے کارگل ء
 اڈکنوک ء ہلاہینوک کے ثنت آکجام کازیکر ثنت کہ آٹھا کوٹلہ آسن
 شورہ۔ کیلسم اؤ دگہ ہتیں انچوشیں چیزانی ہور کنگ پھ انسان موڈیں
 بے مٹ ء بے در وریں ہلوک ء پیدا کت یک مردے دگنیاء تہا ہرچ
 ینگ ء انچوشیں چیز ء کاران گندیت کہ آہانی ڈول ء ڈیل ء تہا بے
 در وریں انجیری۔ حساب زانتی کیا گری اؤ اندگہ درستیں زانتکاریانی
 سیپت ء کمال گندگ بنت۔ بلے مردم اے جر ء نہ زانت کہ علم ء حکمت

اؤ زانتکاری ء ہدائند کئے انت کہ آٹھا اے جہان ء درستیں کاران
 ء سرجم ء پیلو کتہ کنت۔ نوں تو پکر بکن اؤ بچار پمکیں علم ء زانگ ء در
 وازنگ پھ پوشیں مردے ء پون چچ بنت کہ آہہ علم ء بنگی گام ء نابلہ
 بہ بیت توری آدم ہر چند کہ پار دتپاس بہ کنت۔ ہر چند سر بیجنت۔
 آٹھا چچ تھے تہا علم ء چچک ء سدکیں راہ دست نہ کپیت۔ پرچہ کہ پوشیں
 مردم ء بندات ء باہلی ء تہاری ء لہجی ء تہا کپتہ۔ پیشا تہن ء آسر ء
 لہجیں تہاری ء ابید آدگہ ہی نگندیت۔

کفریک ظلمیت بلکیں پھ درستان ء ستریں ظلم کفر ثنت۔ پرچہ
 شہاشر زانت کہ ظلم چنے راگوشنت۔ ظلم ہمیش انت کہ چیزی ء راہ کپتے
 جندے مرضی ء ہیل ء حلاپ پھ زور کار بگر۔ شمار اے جر معلوم بوت کہ
 دگنیاء تہا ہر چیز اللہ ء ایر دست ء پد ما بردار ثنت۔ آہانی سرشت
 ”اسلام“ بز ان اللہ قانوندانی بندی بوگ ء گستری کنگ انت۔ بکیں
 انسان ء بدن ء سبیں بند بندانی ہر ہر ہما سرشت ء سرا پیدا بوتہ۔
 اللہ مردم ء را اے چیزانی حاکی کنگ ء مکیں ء مہتری ء موہ داتہ بلے۔
 ہر چیز سرشت اے جر ء لو لوک ثنت کہ پھ آٹھی اللہ ء رضا ء مرضی ء سرا
 کار بکرت۔ بلے ہرچ آدم کہ کفر کنت۔ آہہ اے درستیں چیزانی آہانی
 سرشت ء حلاپ کار گیت۔ پرچہ آٹھے تہا پھ اللہ ابید اندرانی مہتری
 نیم اؤ دوستی ء بت ایر انت اگہ پچے آٹھے دل اے جر لو لوک انت کہ
 آہہ خدا ء مہرا نیم اؤ مہتری پھ بہ بیت۔ آہہ وقی درستیں اعفا اؤ

دگنیاء اندگہ ہرچ آپیر کہ مردے دس ء ثنت چہ ہما درساں خدا ء رضا
ء علاپ کارگیت عالانگہ ہما درستیں چیزانی سرست اے جرء لو میت
کہ چہ آئی خدا قانو دانی مرا کارگرگ بہ بیت ۔

نوں تو بگوش چہ اے مردم ء مسترین ظالم دگہ کئے بیت کہ ادتی
زندگی ء تھا ہر چیز ء سراہر وہا بلکیں دتی جندے سرا ظلم ء زیادتی
بہ کنت ۔

کفر تہنا ظلم ء نہ ائنت ۔ بلکیں ناشکراتی بدبوزی او سرکشی ثنت
مردم کوکیں پکر بکنت ء بجا ریت ! آیا اے چیز کہ انسان ء دست قدرت
ء ثنت ۔ ایشانی تھا آئیے دتی جندے ہو دنگلیں چیز کجام انت ۔ انسان
عقل ء دماغ کئے ہو دکتہ ۔ آیشا دتی دل ، زبان ، چم ء پونز ، دست ء
پا د او بدن ء سبیں اعضا کئے ہو دکتہ کنت ۔ آیا اے درست ۔

انسان ء جندے ٹاہنٹگیں انت ۔ یا اللہ ہو دکتہ کنت او کجام
کس ء ایشان ء چو د ولد ار ء زبیا ء او کار آمد کتہ ۔ ہمے پیا ایشانی کار
گرگ ء دس ء قوت مردم ء را کئے داتہ ۔ اللہ ء یا انسان ء دت
دتا داتہ ۔ ہمے دوا انسان ء چپ ء چاگرد ء چیزانی پیدا کنوک ۔
او آہاں ء بہ انسان ء واسطہ پائیڈگ مند او کار آمد کنوک کئے انت
آیا ! خدا عزوجل ثنت ؟ یا انسان دت ثنت ۔ شما الم ء گوشیت کہ
اے درستیں چیزانی پیدا کنوک ء مالک اللہ تعالیٰ ء جند ثنت ۔
چہ ہما ہئے مہربانی ء بخشش ء اے چیز مردم ء را سمنت ۔

اگر اصلین ء حقیقت ہمیش ثنت گدا چہ اے مردم ء مستریاگی کئے بیت کہ آپہ اللہ
ء دانگیں عقل ء پیا اللہ ء رضا ء منشاء راہ ء علاپ کارگیت او اللہ جندے بابت ء نالہ مہربانی
پکر ء خیال دتی عقل ء بیا ریت ۔ ہمے پیا اللہ دانگیں دل ء پیا اللہ
حب ء دوستی ء ہو رک بہ کنت ؟

ہما چم ۔ زبان دست ء پا د او اندگہ سبیں چیز کہ اللہ ء آہرا
داتہ کنت ہما درستان آپہ اللہ ء مرضی ء رضا ء علاپ کار بندیت ۔
اگہ یک گلایے دتی دایہ ء نمک ء دارت ء پدا کوں دتی دایہ ء یوفائی
بہ کنت او آئیے حق نمک ء ادامہ کنت گدا چوشیں مردم نمک حرام گوشک
بیت ابنجو کہ اگہ یک سرکاری کارندے حکومت ء دانگیں حکم ء اختیاران
ء جندے بہر علاپ ء کار بہ بندیت ۔ گدا آسارندہ حکومت ء یاگی گوشک
بیت ۔ ہمے پیا اگہ کس ء گوں دتی سنگت ء بیلاں دغا بہ بیت ۔ کھنا باز
لیلگ بیت ۔ بلے خدا بدل ء مردے کوں نمک حرامی ۔ ناشکری ۔ بے
منت ء او یاگی گری ء داچ اصلیت نیست ۔ پر چہ مردم مردم ء را کجا
روزی دات کنت ۔ اے اللہ دانگیں رزق ثنت کہ بندے دارت
حکومت دتی کارندہاں ء کہ حکم ء عاکمی ء کنگ ء دس ء موہ چہ کجادات
کنت چہ ہما اختیاران کہ اللہ دانگنت ۔ مردے سرا مسترین حق
آئیے مات ء پت ء گنت ۔ بلے اے جرم چارگی انت کہ مات ء پت ء دل
ء را پک ء مہر ء محبت کئے پُر کتہ ۔ یہ پک ء ردوم ء واسطہ کئے مات ء
سینہ چہ شیر ء بد کتہ ۔ چہ کسے ء پت ء دل ء تھا اے جراید کتہ کہ دتی

توں ء ہمدانی پوریات ء مژء گوں دل ء حب ء و احک ء پے گوشت
ء پلوست ء یک زوریں گڈے ء کہ پھل ء نام ء پر ثنت ندر یکنت -
او پے آیتے ردونیک ء مزین کنگ ء داسته وقی داب ء آرام او عمر ء
کٹ ء کمائی ء حاصل قربان بہ کنت -

شمانوں دت گوشت کہ ہما خدا کہ انسان ء اصلیں دابہ ء منت
لڈ ثنت اگہ مردم چہ ہے دابہ ء گلانی ء منکر بیت - آیتا دتی ندر مزانت
او پے آیتے بندگی ء انکار بہ کنت گڈا تودت بگوش کہ چہ الیشی ء ستریں
یاگی گری گجام ٹینت - اے پونیں مزیں ناشکراتی ء نیک حرامی ٹیت -

چہ اے جرء دل ء جزم براں کہ چہ کفر کنگ ء مردم خدا ء کارے
حرا بکت کنت - پر چہ کہ اللہ تعالیٰ ہما بادشاہ ثنت ملک او بادشاہی
ء راہچ سند ء نیل نیست - آیتے ملک اپجو مزین ء شاناب ثنت کہ اگہ
مردے مزین مزیں دور گنداں چما بکنت ء بچا ریت - آ اللہ ء بادشاہی
ء ہمد ء بنداں نہ گندیت - او ایشا زانت نہ کنت آیتے سلطنت پر کجا
کٹیت ء آسربیت - آ بادشاہ کہ آیتے زور ء طاقت اپجو گیش انت
کہ لے گل زمین روچ - او اندگہ بازیں مزین استال آیتے یک
انشار ء سرچو پی ء ترن زمین ء آسمان ء تپے ہرچ گنج ء دولت ء مالک تنہا ہما
ثنت - ایشانی تہا کس شریدار نہ ثنت آ اپجو شیں بے پرواہین بادشاہ
ات کہ سبیں جہان ہمایے دازمندگ ثنت - گڈے اے بزرگیں انسان
ء چہ دس است - چہ اے بزرگیں مہلوک ء کافر بوگ ء یا نہ بوگ

اے بادشاہ ء راہچ تادان نہ بیت - بلکیں چہ کفر سرکشی ء انسان وقی
جندے بر بادے ء اسباب ء مچ کنت -

کفر او ناسر پدنی ء المیں پدہیش ثنت کہ انسان پر عمر زندی نامراد
ء ناشاد بیت - پوشیں مردم ء را علم ء تچکیں راہ ہچ بردست نہ کیبت
پر چہ آ علم کہ دہے وقی پیدا ک کنوک ء پچا میا ریت ء مہ زلنے گڈا
آ کجام چیز ء زانت کنت - پوشیں عقل مدام چپ ء چوٹیں راہ ء روت
پر چہ عقل کہ دتی جوڈ کنوک ء مہ زانت آدگہ کجام چیز شزانت کنت -

پوشیں مردم وقی زندے درستیں کارانی تہا گام گامے سراتر پوزوراں
بیت - آیتے حیل ء عادت خراب بنت آیتے مندے نیا د آیتے دود راہ بند
آیتے حکومت ء سیاست درست رد ء حرا بکت - آدگینا تہا کشت ء
گوش ء ڈاہ ء شور کنت - ظلم ء زور ء آس ء روک کنت مہلوک ء

حقاں زیاں کنت - چہ وقی شدت ء ناشری او رویں حیا لانی دست وقی
جندے زندا چو جوا کچل کنت - پدا چہ مرگ ء رند دہے کہ مختہ میدان
سربیت گڈا ہرچ ہما مزین ء کسانیں چیز کہ آیتے سرا آئی ظلم ء زور کنت -
ہما درست آئے حلاپ شاہدی دایت - آئے دل دماگ - چم - گوش -

دست یاد او بدن بند بند اللہ عدالت ء آیتے حلاپ پر یاد بیت کہ
اے ظلم دگینا تہا چہ تو یاگی گبری تہا کار ء بست - ہے دوالے عدالت تہا
کہ او دانہ سفارش کار دنت نہ مال ء ظلام کار دنت - ہے زمین کہ آپ گوناکی
آیتے سراتر دوتا بکت - ہما رزق کہ آیتا پر حرامی کنت ء بہ حرامی خرچ

کتہ۔ اُو سما درستیں چیز کہ آئیابہ زور و قی پجگ تہا آور تہ گنت۔ ہما ورت
اللہ عدالت پر یاد دی بنت اُو آسے ہلاپ کاہنت۔ اللہ تعالیٰ کہ مزین
انصاف کنوکیں آئیے درستیں بزرگ و لاچارانی پر یاد و سرا آہانی حق
رسی و کنت او اے یاگی را آئیے کنگیں ظلمانی سزاء آہ را نمیر این نامادی
ء و نت۔

اسلام و نپ و پامیدہ

ایش منت کفر و نقص و تاوان کہ شما ایش شری و سر پر بوت
نوں بیارات اے خبر و چاریں کہ اسلام و راہبندانی زورگ و تہا چوپ
و پامیدہ است۔ بے اسلام نپ ترا ہما و دھ و رسیت کہ تو اسلام و
پر کفر و شر تر بہ لیکے پر کو سنگیں تاک دیا ترا معلوم بوت کہ اے جہاں
چاریں کنڈاں اللہ تعالیٰ و واجبی و ماکمی نقش و نشان پیدا و رنت۔
جہاں اے و دلداریں کارگل یک مکیں راہبند و قانود و سرا کار بند
منت۔ آوت اے جبر و شاہد منت کہ منی اڈکنوک و ہلاہنو یک زبردستیں
حاکم ات کہ زمین و آسمان و تہا پچ چیز پر آئیے ماکمی و سر تاب کت
کنت۔ ہے دوا بنی آدم و قی خصلت ہمیش انت کہ آپو جہاں و اندرگ
مہلوک و وڈا ہے واجہے گلانی و بہ کنت۔ پیشا مید کہ چہ زانگ و سر پر
بوگ آء شپ و روح ہے واجہے گلانی و کنگ و منت پر چہ کہ آگ انسان
و اے قانود و لگت مال بہ کنت گڈازنگ بوت نہ کنت۔

بے اللہ بنی آدم و را علم و کمال۔ زانگ و سر پر بوگ و دس
و قدرت۔ نیک و بد و تہا پرک و تہا دس کنگ اُو دس و گشاد و تہا
کنکیں آزادی و ذات۔ پیشا اے آزادی و اصل و انسان و چکاس
منت آئیے عقل و زانگ و چکاس منت اُو اے خبر و ہم چکاس منت کہ اے
آزادی کہ آہرا دایک بوت آیش را چون کار بندیت۔ پیشا اے چکاس
و تہا مردم و را پر پچ وڈیں راہبند و زورگ و سرا لاچار و پابند کنگ
نہ بوت۔ پر چہ کہ چہ مجبور کنگ و چکاس و اصلیں مطلب ہلاس بہ بیت۔
پر چہ کہ آگ چکاس و تہا سوالانی کا گڈ و دایک و رند ترا بہ سوالانی یک
فامیں جواب و دایک و الم کنگ بوت۔ گڈ اپوشیں چکاس و پچ
پامیدہ نیست۔ حقیقت ایش انت کہ قی اصلیں زانکار ی ہما و دہا
پر را بیت۔ کہ ترا ہر وڈیں جواب و دایک و دس و موہ بہ بیت
آگ قی جواب راست آتنت گڈا تو قی چکاس کامیاب و بیہ اُو دمیرا
پر تو کامیابی و در و دروازہ پچ بنت آگ قی جواب رویں اتنت گڈا
تو پچ و قی نابودی و قی دیم و راہ بستنت۔ ہے پیما اللہ تعالیٰ ہم قی
چکاس و تہا بنی آدم و را آجوی و اتہ کہ آہرچ راہ بندے کہ بو طیت
دست و گیت۔

نوں یک مردے ہما انت نہ قی ہندے اصلیت زانت و
نہ اے جہاں و اصلیت و سر پر بیت و قی پیدا کنگ و ذات و
سپتانی پچہ آگ و ر و کنت۔ اُو پچ واجہے نیک و دس و مرضی و دانگیں

دست و گیت۔ پرچہ کہ آدم اللہ تعالیٰ ذات و سیپتاں زانت
 و یکہ کاریت۔ ہمیشا آدم علم و اول و اخیر زانت پوشیں مردم
 بیچ برچہ دتی راہ و کار نہ بیت۔ پرچہ کہ آئے لولیں گام راستیں راہ و
 سرا بوت۔ او آدمی کڈی منزل و ہم زانت ہمیشا آپہ دلجی دتی منزل
 و سریت۔ ہمیشا اے دڑیں مردم زمین و آسمان و تہہ پیر اندریں
 رازانی سر پد بولگے و استہ چوں فلسفی و پٹ و پول و کنت بلجہ پوکا فریں
 فلسفی و پیا بیچ بر شک و شبہ و دریا گار و گسار نہ بیت بلکیں آپٹ و
 پول و علماں براں پہ سائنس و مدد و کمک و قدرت و قانون و راہبزیانی
 پد را کنگ و جہد و کنت۔ جہاں و تہہ پیریں گنج و دولت و کنت۔
 اللہ تعالیٰ کہ ہرچ قوت و طاقت و کہ بنی آدم اے دگنیا و بنی آدم و
 دتی جییں و تہا پیدا کتہ۔ آہما درستیں سیپتاں پٹیت و در گیمیت
 آچہ ہما درستیں چیز کہ من زمین و آسمان و تہا آنت پہ آہاں پہ دتی پن
 و داستہ کار گرگ و شریں دڈ و بیم در گیمیت۔ بلے پہ خدا و ترسگ و
 خدا پچہ آرگ و آہرا ہرچ گام و سرا سائنس و رہیں کار بندگ و دور
 درایت و آسج بر اے رومی و تہا نہ بیت کہ جہاں و تہہ اے چیزانی
 و ابہہ و مالک سنی جنمیں منت پرچہ من جہاں و فطرت و سرا سوب کتہ
 ہمیشا من دتی پن و پائیدہ و داستہ پہ اے علمانی کمک و سنجیں جہاں
 و سر و پیر کنیں پہ کشت و کوش و لوٹ و پل و دتی زور و طاقت
 و ترس و بیم و مہلوک و دل و نادبیں۔

آزادی پہ ناہائیں نپ زوریت و شرکشی و ناہرمانی و راہبند اس
 دست و گیت۔ تو براں کہ اے مردم پہ علم و عقل او زانتکاری چکاس
 و نچاس بوت۔ آئیاد و اے خبر و راہدرا کت کہ آہر ڈول و یک کم
 اصلیں مردے ات ہمیشا آئے گڈی پد ہما ڈولگ لوٹیت۔

ایشے ہم پہ یک دگہ مردے کہ آہے چکاس و تہا سوب و کتہ۔
 پرچہ کہ آئیہا پہ عقل و علم و شری کا رگیت و خدا و یکہ آدرت ووشیت
 و اگرچہ آپہ اے وڈ کنگ و الم کنگ نہ بوت گت آئیہا نیک و بد و تہا
 پرک کنگ و روت کت۔ آئیہا پہ دتی آڑتیں گیمینی و نیکی و راہ و راد ورت
 کت۔ اگر آئیہا بلوٹیں آئیہا بدی و نیک و ہم دلوگوش بوتے کت بلے
 آئیہا دتی اصلیت و سرا پد بوت دتی خدا و یکہ آدرت۔ او ناہرمانی و وس
 و موہ است بلے پر ماہر واری و راہ و زور۔ اے مردم و راد دتی چکاس
 و تہا سوب ہمیشا بوت کہ آئیہا پہ دتی عقل و شرکار بست۔ پہ چاں و کوش
 او دماگ و شرکار شرکار بست۔ او پدا پہ دل و سدک ہما جز و رند گیری
 کنگ و فیصلہ و کت کہ آراست ات۔ آئیہا اے خبر ثابت کت کہ آئیہا
 حق و را تہا بہ دل و سک قبول نہ کتہ بلکیں آئیہا دتی سرق و دم جہل
 کت و اے پد درا کت کہ آئیہا حق زانت و حق پرست و ات۔

اے خبر ہزم بوکہ ہرچ مردے و تہا کہ اے دڑیں سیپت بہ
 بیت گڈا آدم دوین جہاں و سوب کنت۔

اے دڑیں مردم علم و عمل و میدان و چکیں راہ و راہبندان

تمائیں بنی آدم و نپ بہ بیت۔ چمے وڈا مسلمانیں سیا ست زانت
 و خیال و لیکہ مدام ہمیش بیت کہ دگینا و تھا امن و ایمنی عدل و انصاف
 اونیکی و شری و عالمی بہ بیت۔ ہچ کس یا ٹولی و اللہ و بندہاں و
 دتی گلام نہ کنت بلکیں آ حکومت و حکومت و درستی زور و پیر اللہ
 بندہانی کہہ بودی و گہتری و داستہ کار بند کنت۔ قانود و انصاف
 و میدان یک مسلمانیں قانود زانت و چم مدام اے خبر مسرا سک بیت و
 مہلوک و حق پہ عدل و انصاف گشینگ بہ بنت اؤ کس کسی سر ظلم
 کت نہ کنت۔

راست بازی، امانتداری، پاکدامنی، خدا ترسی، انصاف و حق
 زانتی۔ مسلمان سپیت و حیل و عادت ثمت۔ دگینا لذت دے تھا آ ہمیش
 زانت اؤ سر پد بیت کہ جہاں و تھا ہرچ چیز و مالک و واجہ اللہ و
 جند ثمت۔ منی اؤ اندگہ ہرچ مردے ہر چیز کہ است درست۔ اللہ و
 داتگیں داد انت۔ آ زانت کہ من و ت ہچ چیز بلکیں دتی جندے جسم
 و جسم ہر قوت مالک و ت نہ اؤن۔ بلکیں اے درستانی مالک اللہ ذات
 و جند ثمت۔ پمشا اے امانتانی تھا ہر چیز کار بندگ موہ کہ منا دایگ بوت
 من اے موہ و پیر اللہ و رضا و سرکار بہ بندیں۔ پر پیر کہ یک روچے اللہ
 دتی اے امانت و چم من بچگیت۔ اؤ آدہا منا ہر چیز و حساب دایگ
 بیت۔

پوشیں مردے اخلاق و بابت و پکر بکن کہ دہرے کہ آدم لے

پوشیں گپ و خیال تنہا یک کافرین سائیندان و بنت۔
 پر پیر کہ مسلمانیں سائیندان و ہر چند کہ سائینس و تھا پیر و قی پٹ و
 پولان گیشتر کو اس و زانتکار بہ بیت۔ خدا و سرا آئیے سترکی و
 یقین گیشتر بلوان بیت۔ اؤ آ خدا و گیشتر شرک گد از بیت۔ آئیے ایمان
 ہمیش بیت کہ منی مالک و منی علم و زانت و قوت کہ گیش کتہ من پائی
 دتی اؤ تائیں بنی آدم و گہتری و شری داستہ جہد و بچا کتنیں ہمیش
 لیکہ آئیے اصلیں شرک و سیدک ثمت۔

چمے پیما یک مسلمانیں زانتکار و علم تاریخ معاشیات۔ سیاسیت
 قانود اؤ اندگہ علمی پٹ اؤ پول و تھا پیر یک کافرین زانتکارے و پداتر
 نہ بیت۔ بلے ہر دکانی زانتکاری و تھا مزنیں پرک و بیت مسلمان
 زانتکار ہرچ علم و گون شریں قول و مقصد و چار و تھاس کنت اؤ
 شریں راہ بندی و سر بیت۔ آپہ تاریخ و دپتراں بنی آدم و گوستگیں
 آ زمودہ ہاں چہ شریں پنت زوریت گوستگیں قومانی جہل و برز کیگے
 و اصلیں ملت و اسباباں شری و سر پد بیت۔

ہما قومانی دود و ربیدگ و شر تر و گہتریں کار و کار پداں و گیمیت
 اؤ پیر آہانی نیک و صالحیں مردمانی حال و اتوالاں نپ و پاہیدہ کثیت
 اؤ و تارا پیر ہما درستیں کاراں و کمینیت کہ پیر آہانی سبب و گوستگیں
 قوم تباہ و بر باد بوت گنت۔ یک مسلمان و من علم کسب و تھا دولت و
 کنگ و خرچ کنگ و انجوشیں راہ و راہ بند و گیمیت کہ پیر آہاں

درستیں جبرائیل سر پہ لوگ ء رند دگیناء تہا پشت کپت گڈا آدتی دل
 ء پھ بدیں جیالال پاک ء صاف کنت دتی عقل ء راہہ ناشریں پکر لوگ
 ء رکنیت دتی جہاں پھ بدیں نظر اُو گوشاں پھ بدیں سخاں رکنیت۔
 دتی زبان ء پھ ناہائیں گپاں پلگا ریت وتارا شدیک کنت۔ بلے دتی لاپ
 پھ حرایں کٹ ء نپ ء پڑ نہ کنت۔ آدتی دستان پھ ظلم ء داستہ بچ بر
 چست نہ کنت۔ بدیں راہ ء سرا بچ برگام نہ جنت۔ آدتی سرا باطل ء دیم
 ء جہل نہ کنت چاہیے آہرا دار ء یہ کشنت آدتی بچ وڈیں لوٹ ء گزر
 ء پھ ظلم ء ظانی پیلہ نہ کنت۔ آئیک ء اشراپ ء ڈیگی بیت۔ حق ء انصاف
 ء پھ دتی ہر چیز ء دوست ترا داریت اُو پھ حق ء انصاف ء داستہ دتی
 ہرچ نپ ء پانیدہ ء قربان کنت پوشیں مردم۔ ظلم ء ظالمی ء پھ ہرچ
 چیز گیش نالپند کنت۔ اُو بچ وڈیں ترس ء بیم یا نپ ء نقص ء لالچ ء
 سوب ء گول ظلم ء ہم کو پگ نہ بیت پیشا دگیناء سوب ء کارانی تہا
 اے وڈیں مردم بہر مند بنت۔

دگیناء تہا پھ اے وڈیں مردم گیش دگ کس اشراپ ء نادار
 تر نہ بیت۔ بد پھ پوشیں مردم سر بید کہ پھ اللہ ء دگ کسی دیم جہل نہ بیت
 آئیے دست بید کہ پھ اللہ دگ کسی دیم چک نہ بیت۔ پیشا پوشیں مردم
 بچ برگوں سکی ء سوریان دوچار نہ وارت۔ اُو پھ اے وڈیں مردم ء
 نور مند تر ہم دگ کس نہ بیت۔ پر پھ کہ آئیے دل ء تہا پھ اللہ ء ابید دگ
 کسی ترس ء نہ بیت۔ آہرا پھ اللہ ء ابید دگ کسی گوراد ء داہشت

ء امیت نیست۔ گڈا آکھام طاقتیں کہ آہرا پھ حقیں راہ دودرکت
 بہ کنت۔ اُو آکھام دولتیں کہ اے وڈیں مردم ایمان ء بہاؤرت
 کنت۔

دگیناء تہا پھ ایشی ء مسترین مالدار تر اُو سخی تر دگ کس بوت
 نہ کنت پر پھ کہ آعیش پرست اُو نفس ء گلام نہ بیت حرص ء لالچ ء
 نزدیک ء نہ روت۔ ہر چیز کہ پھ دتی دست ء بازولنی برکت کلنت۔
 ہمایے سرا این بیت۔ اگ حرایں دولت ء انبار ء آئیے دیم ء ایر بہ کن
 آدتی جہاں چست نہ کنت ء اے دولت ء نہ چاربت۔ پر پھ ہمیش
 ثمت دجی ء دل مہکی دولت۔ کہ پھ ایشی مسترین دگ دولت دگینا
 نیست کہ مردم ء را بر سیت۔

دگیناء تہا پھ اے وڈیں مردم ء گیش دگ کس مہلوک ء دل ء
 تہا عزت دار اُو دوست تر نہ بیت۔ پر پھ پوشیں مردم ہر کسی حق ء
 نہ وارت۔ گول ہر کس ء نیکی کنت اُو بدل ء بچ نہ لوٹیت۔ آئیے جہد
 ء کوشش ہمیش بیت کہ ہرچ دڈامن بنی آدم ء گہتری ء گہبودی
 داستہ کار بہ کنیں پیشا مہلوک ء دل پھ آئیے عزت ء دوستی ء پربت
 او مہلوک پھ اے جرء الم بیت کہ آہرا دوست بیدارت اُو آئیے
 عزت ء بہ کنت۔

دگیناء تہا پھ اے وڈیں مردم گیش دگ کس اعتبار دار نہ بیت
 پر پھ آمانت ء تہا کوڈانی نہ کنت اُو نہ کہ پھ راستی دتی دم ء تربیت

(دوہمی رد)

ایمان و اطاعت بزبان کستری

کستری و واسطہ علم و سادگی و گزر
ایمان و سیپیت - علم و سگ و ستوب
گیٹب و سراغ ایمان
کستری و واسطہ علم و سادگی و گزر

پہرہ پیر تراشری و معلوم بوت کہ دین اسلام و اصلیں مول اللہ
کستری کنگ و او آئیے حکمانی کنگ و نام ثنت - فون ماشمارالے صبر
کوشگ لومیں کہ بنی آدم تنہا و ہذا اللہ تعالیٰ بندگی و کستری و کت
نہ کنت تاکہ آہر الہتیں گپ و خبرانی بار و اعلم مہ بیت او آوقی علم و سرا
سدک مہ بیت -

پہرہ درستاں پیر اولیں گپ الیش ثنت کہ مروت پہ دل و
صدق اللہ ذات و سرا سدک مہ بیت - پر پہ کہ اگر اللہ تعالیٰ ذات
باری و سرا سدک مہ بیت - گڈا آہوں اللہ و بندگی گلامی و کستری
و کنت -

ہے دڈا اللہ تعالیٰ و سیپتانی بار و زانگ ہم الی ثنت - پر پہ

آہر ہج کار و کہ کنت پے سدک و یقین و کنت و کہ کسے مانگندیت
یا نہ گندیت بے منی خدا ہر چیز و را گندگ و انت - گڈا پو شیں مردے
عزت و اثر پے جنت و مکن کئے انت کہ آئیے سرا بیہ نہ کت -
و ہدے کہ اے وڈیں شریں سیپت او جیل و عادت و مسلمان و
سیپت بہ بنت گڈا اے جہر و دل و جہزم بو مسلمان و گینا و تہا جہر و دار و
بزرگ و زیر دست و کلام نہ بیت - مسلمان مدام سر دست و حکام بیت پر پہ اسلام
آئیے تہا پو شیں سیپت پیراک کنت کہ آسرا جہ طاعت و زیر دست نہ بیت -
ہمیش ثنت مسلمانیں مردے سیپت کہ او گینا و دروچی زندگی و
پہ عزت و نامداری گوازیثت او پدا کہ روز عشر اللہ ویم حاضر بیت
گڈا اللہ تعالیٰ آئیے سرا و قی رحمت و بخششانی او ران گوازیثت پر پہ
کہ ہرچ امانت و کہ اللہ آئیے گورا ایکت - آئیہا ہما امانت داری و حق و را
بہ شری و بیلوکت - اللہ و کہ آہر ہرچکاس و تہاکت - آئیہا آچکاس و را و جی
و دوش نامی سو بکت - الیش ہما غیر الیش سو بندی ات پہر دگینا و جگرتا
آخرت و گون آئیہا گون ات -

ہمیش ثنت اسلام - بنی آدم و ازلیں دین پر پہرے دین پر یک ٹک و
قوم و واسطہ نہ ثنت اے دین ہرچ و دود باری او ہر ملک و حق دوست او خدا
زانٹیں مردمانی دین ات کہ آہاں دتی زنداں و اللہ تعالیٰ قانو دراہبندانی
مرگوازیثت - آدرست مسلمان اتنت توری آہانی زبان و تہا لے دین اسلام
بو تہ یاد کہ نام بو تہ -

دہرے کہ مردم اے خبرؔ مد زانت کہ اللہ یک و یگانہ منت او کس آئیے
بادشاہی و تہا شریدار نہ منت - گڈا آدم و دت و راہ و گرانی دیم و
سر و جہل کنگ و دوست و دراج کنگ و پچوں رکنیت - دہرے کہ یک
مردے و راے خبرؔ سرائیقین مہ بیت کہ اللہ ہر چیز و گندیت و اشکنت
او زانت - گڈا آدم و دت و راہ پچوں پھ اللہ و ناہرمانی و دور داشت کنت
نوں کہ دہرے کہ تو اے خبرؔ سر پھر کنے - گڈا ترا معلوم بیت کہ خیال و
لیکے او ریل و عادت و او اند کہ تمامی چیزانی تہا اسلام و راہ و نزار و گ
و واسطہ کہ بنی آدم و تہا ہرچ سیپنت و کہ بوگ المی منت - ہما درستی
سیپنت تناد ہدا مردم و تہا پیداک نہ بنت تاکہ آ اللہ تعالیٰ بندے
سیپنت شری مد زانت زانگ و اے علم صدق و یقین آئیے دل و تہا
ایکوجہ میند بہ بیت کہ آئیے دل بہ ہرچ بد و روہیں خیال او آئیے
نہ ند بہ ہما یدیں عملاں کہ آئیے علم و برہلاپ منت بہ رکت -

پہ ایشیا رند مردم و راے خبرؔ زانگ لوئیت کہ پھ اللہ و رضا
و منشاء لید اے دگینا و تہا زندے گواننگ و دگر شرتیں راہ بند
کجام منت و کجام جز اللہ دوست کنت کہ من و زوریں او کجام جز نادوست
کنت کہ پھ آئی دت و زا بہ رکنیت - پہ چہ خبرؔ واسطہ الہی
منت - مردم پھ اللہ و قانو و راہ بندان شری سر پد و زانت کار
بہ بیت او اے خبرؔ سرائیقین و دل جم بہ بیت - ہمیش اللہ و قانو
و راہ بند منت - او ہمیشانی رند گری و اللہ تعالیٰ وشی و رضا مندی

رسیت - پر پھ اگر - اچہ بندات پچی مد زانت - گڈا اکستری و گلامی
و کئی و کنت و او اگہ علم و زانت و ہست - بے سیدک و اعتبار مہ
بیت - یاد دل و تہا اے گمان و بہ بیت کہ پھ اے قانو و راہ بندان
ابید اند کہ قانو و راہ بند ہم شرمٹ - گڈا آدم اللہ و قانو و راہ بندانی
پہ دہی پچوں رند گری و کنت کنت -

بنی آدم و راے خبرؔ زانگ لوئیت کہ اللہ و مرضی و رضا و برہلاپ
کنگ او آئیے دوست کنگیں راہ و راہ بندانی یلہ دایک او پھ آہانی دیم
و ترینگ و گڈی پد سرچے بیت و او آئیے پرمان برداری کنگ و داد
و دہشت چہ منت و پیشا اے برالی بیت مردم و اے برالی سرائیقین
سدک بہ بیت کہ پھ مرگ و رند اللہ تعالیٰ دیم حاضر بوگ او دتی شر و گنگیں
کار پدانی سزا و جزا او آخرت و ابدی زندگی و ہست - اے درستانی سرائیقین
شری و علم و یقین بہ بیت - پر پھ کہ ہر مردے کہ پھ آخرت و زندگی و نا بلد
بہ بیت - گڈا آدم دیم و اطاعت کنگ یا کہ ناہرمانی کنگ ہر دوک برابر
بیت او آ اے ہر دوک و بے مزدیں چیز و زانت - آئیے گمان ہمیش
بیت کہ گستر پاد بوگ و نہ بوگ و تہا پچ و ک و تہا یوں نیست - مرگ و زندہ
دوک مالک بنت - گڈا پو شیں مردم و اے اہمیت ہمیش بیت کہ اکستری
و پرمان برداری سکی و جنجالاں سلطنت او پھ ہما گناہاں دت و پچوں رکنیت
کہ پھ آہاں اے دگینا و تہا پچ و دویں نقصاں رسگ و ترس و نیم مہ
بیت - گڈا گوں اے دویں اعتقاد و مردم پچ بر اللہ و قانو و دانی منوک

روایت۔ البتہ اے جبروت کنت کہ تو مے تو زمین و تھا کتے۔ بلے زمین
 و سورگ و کھر لوگ و سبب و یا بے اپنی و سوب نامائیں و درپک و توت
 ہے وڈا آدم و بیج بر مسلمان بوت نہ کنت کہ آئیے دل پہ ایمان غالی بیت
 البتہ اے جبر الما بوت کنت کہ یک مردے دل و تھا ایمان است بلے پہ وقی
 داہگانی نزدیکی یا نامائیں ملے و زانگ و سوب یا کہ بدیں مردمانی ندوینا
 سوب آدم پلو موحیں مسلمان نہ ننت۔ نوں و ہدے کہ تو اے جران
 سرید بوتے گڈا بز ان ایمان و اسلام و درگت و سبیں بنی آدم پارہرانی
 تھا بہر ننت۔

۱۔ ہا مردم کہ آہان اللہ و سرا ایمان ہست او آہانی ایمان آہان
 اللہ و حکمانی پلے و زیر دست کنت۔ او ہر گپ و کہ اللہ نادوست کنت
 آپہ آگپ و دوت وڈا انجو دور دارنت انجو کہ آس و دست جنگ و
 ترسیت۔ او ہر چ آگپ و کار کہ اللہ تعالیٰ را دوست بیت۔ آہا کار و
 انجو پہ حب و داہک و کنت کہ انجو کہ مردم پہ مال و دولیت و لگ و ج
 کنگ و گوں دل و حب وڈا ہگاں کار کنت گڈا بز ان کہ اصلیں مسلمان ہمیش
 ننت۔

۲۔ بہتیں مردم ہماننت کہ اللہ تعالیٰ سرا ایمان اش است بلے آہانی
 ایمان انجو حکم نہ ننت کہ آہان و ہر وڈا اللہ زیر دست بہ کنت۔ اے
 مردم اگہ چے ایمان و درگت و کمتریں رد و مردم ننت۔ بلے مسلمان زانت۔
 اے مردم اگہ ناپرمانی کنت گڈا وقی جزم و سرا و عقدارنت۔ بلے

۲۸۔ زیر دست نہ بیت۔ ہے پیا آدم ہم کہ آہا اسخیرت و زنداؤ اللہ
 و عدالت و دیم و حاضر لوگ زانت و بہ بیت بلے یقین نہ بیت آہم اللہ
 و اطاعت و تھا جزم نہ بیت پرچہ کہ مردم شک و شبہ و تھا بیچ گپ
 و سرا دل جم نہ بیت۔ یک کارے ہا و ہلا پہ دل و صدق کنگ بیت وینے
 کہ تو اے جبر و شری سرید بہ بلے کہ اے کارے کنگ و نپ و پا ہیدہ
 ہست او اندگہ کارے کنگ و تھا و ہا و ہلا رکینتے کہ ترا شری و یقین بہ
 بیت کہ چہ اے کارے کنگ نقص رسیت۔

پیشا اے بخیرید دار پوت کہ یک راہبندے دست و گرگ و
 داستہ آئیے عاقبت و آسے علم باثبت علم لوگ الی ننت او علم خوش
 و بہ بیت کہ آس علم سدک و یقین و سیم سرا سر بہ بیت۔

ایمان و سیت

پیسریں بیان تھا ہا گپ وڈا کہ ما علم و زانت و نام و انگ۔ حیثے نام
 ایمان ننت۔ ایمان و مطلب زانگ و منگ و ننت ہرچ مردم کہ اللہ تعالیٰ
 ذات و پاک و یک و یگانہ زانت۔ آئیے سبیں سیت و توصیفان۔ او
 آئیے قانودا و عشر و دوچے منرا و جزا و زانت او پہ دل ایشانی سرا یقین
 کنت۔ آدم مردم مومن بز ان ایمان آروک ننت۔ ایمان و ثمر و حاصل ہرچ
 ننت کہ مردم مسلمان بز ان اللہ و تھوک و زیر دست بیت۔

پہ ایمان و اے سیت شہادت شری و سرید بیت کہ بیچ مردم بید کہ
 پہ ایمان و بیچ بر مسلمان بوت نہ کنت۔ اسلام و گوں ایمان و انجو خوش دت
 واتی ات۔ انجو کہ درپک و گوں تو م ننت۔ پرچہ بے تو م و درپک نہ

ایش جرم مُنت یاگی ء مکرش نہ بنت ۔ پر پچہ کہ اے بادشاہ ء باہ شاہ
داہنت ۔ آئیے قانود ء کھمانہ قانود مننت ۔

۳ ہماروم کہ آہاں ء اللہ تعالیٰ سرا ایمان نیست سبے انچوشیں کار
کانت کہ دے آہانی اے کار اللہ ء قانودانی سرا ایمان آرو کافی کارے
دزم ء گندگ بنت اہل ہے مردم یاگی مُنت پر پچہ کہ ایشانی ظاہرین
نیکیں کار ء کردار اصلا پہ اللہ تعالیٰ کستری ء بندگی ء نہ مُنت پیٹا ایشانی سرا
بچ بیدہ نیست ۔ اے پوہا مردمانی دزم ء مُنت کہ بادشاہ ء بادشاہ نہ بنت
اُد آئیے قانود ء قانود زانت ۔ اگر پچے اے مردم ظاہر ء انچوشیں عمل ء کار
کنگ ء مُنت کہ آقانود حلاپ مہ بنت بے پچہ اے کارانی سوب ء تو اہا بادشاہ
ء وفادار اُد آئیے قانود ء رند گیر نہ کُشتے ۔ بلکیں پوشیں مردم یاگی ء نہ رکشانی
ء تہا حساب بیت ۔

۴ آرمداں کہ اللہ ء سرا ایمان ایش نیست اُوکار ء کردار ایش بد ء
ناشتریں انت ۔ اے دُٹیں مردم پچہ درستان بدترین مردم اُنت پر پچہ اے
مردم یاگی ء ناشتریں مردم انت ۔

بنی آدم ء پچہ اے مکانی ء بہر بوگ ء اے جبر پد درابیت ۔ بنی
آدم ء اصلیں سوب کنگ ایمان ء سرا مُنت کہ مردم ارموز ء آخرت ء پچہ
ایمان برکت سوب مند بہت مردم ء اسلام سرجم بہ بیت یا ناتمام بہ بیت ۔
بلے پچہ ایمان ء توّم ء اسلام پیدا ک بیت ۔ ہر کجا کہ ایمان مہ بیت اودا
مفر بہت ۔ کفر ء معنی پچہ اللہ ء یاگی گری مُنت ۔ توری آیاگی گری کم بہ بیت

یا باز بہ بیت ۔

علم ء زانت ء رسگ ء سوب

شما اے جبر ء اشتری ء زانت کہ پچہ گستری کنگ ء واسطہ ایمان ء
گزر چچوک مُنت نوں اے جبر چارگی مُنت اللہ تعالیٰ سیپت اُد دوست
کنگیں قانود ء دراہبند اُد آخرت ء زندے بابت راستیں ء محکمیں علم
کہ آئیے سرا بیدہ کنگ بہ بیت پچہ کجا دست کپیت ۔

چدو پییر ما اے جبر شمارا گوشتگوں کہ اے جہان ء تہا ہر کنڈا
اللہ تعالیٰ کارگیری ء نقش ء نگار شنگ اُنت کہ اُد رست اے جبرے
شاہدی ء داہنت ۔ جہان اے کارگل ء را یک بے مٹین کارگیر ء اڈکتہ ۔
اُد ہا ایشیا ہلائیگ ء مُنت ۔ اے کارگل ء ہرج نقش ء نگارانی تہا ۔
اللہ تعالیٰ ء سبیں سیپت ء کمال جلوہ نما مُنت شر پچار آئیے زانت کاری
آئیے داد ء داہشت ۔ آئیے قہر ء غضب اُد اندگہ تائیں سیپتانی تہا کجا
سیپتیں کہ پچہ آئیے کار ء کار پداں پیداور نہ بیت ۔

بلے بنی آدم ء عقل ء فہم ء ایشیانی پچہ آرگ ء سر پد بوگ ء تہا
مدام ردی کتہ ۔ پر پچہ کہ اے درستیں نشانی مردم ء چانی دیم ء ایر اُنت
بلے پدا ہم ہتیں ء کشت ء خدا دواُنت ۔ اُد ہتیں ء سے کشت ۔ دگر پچہ
مردم بازیں مبعود منیت ۔ سبے دواہتیں مردم خدائی ء ماہر ء بانگ کت
یکے ہو ء خدا بوت یکے گواتے یکے آس ء بوت مطلب ایش بوت کہ

ہرچ زود مندیں چیز خدا لنگ بوت - او پدا ہے درستانی سرائیک
مستریں خدا بوت - پیشا مہلوک عقل اللہ تعالیٰ ذات سیتانی
تہا پرک لنگ و مزین روی کت - ادا آروی بیان لنگ و جاگہ نہ
نمت -

ہے پیا آخرت و زندے درگت و ہم مہلوک و بازیں رویں خیال
و لیک داشت ہتیں مردم ہے گماں و کانت کہ مردم پر مرگ و زند خاک
بیت و مکار میت - پیشا ہر مرگ و زند دگ زندے نیست - دگ ہتیں مردم
ہے جبراء گشتنت - کہ مردم مریت و زندگ بیت پیشا آدمی شری و
گندیں اعمالانی سزا و جزا ہے دگنیا گندیت -

اللہ پیشا و رضا سزا زندے گوارینگ و داستہ کہ ہرچ قانود و
راہبندے کہ الی نمت گدا آقانود و ماہرہ دتی عقل شرک لنگ سک گران نمت
اگہ مردم ہریم عقلمند و کو اس بہ بیت - او آئی زانکار سی سک
شر و بے مٹ بہ بیت - بلے پدا ہم بہ سالانی سال و پٹ و بول او پارک
و تپاس لنگ رندوں آ اے جبرانی سرائیک گمان و داشت کنت بلے آہر
شری و پدا ہم اے بیہ نہ بیت کہ آئیا حق و راپچہ آدرتہ - پر پچہ کہ لے جبر و تہا
ہج شک نیست کہ علم و عقل و شریں چکاس ہما دہدا بوت کنت کہ بید کہ ہر
سر پدی و راہ پیشداری و مردم بے لگام یلہ دایک بوتیں - گدا کہ
ہر دتی جند و بود و کوشش و راستی و راستبازی و منزل و سر
بوتیں گدا بزاں کہ ہما مردم و سوب کت - او آرمود کہ اے منزل و

سر نہ بوتیاں - ہما بے سوب بوتیاں - بلے اللہ تعالیٰ و پچہ دتی مہربانی و دتی
بند ہانی سراجوشین سکیں چکاس ار نہ کتہ بلکیں پچہ دتی مہربانی پچہ تانی
جندے نسل و تہا انچوشین مردے پیدا کتہ کہ آہاں و دتی سیتانی راستیں
و چکیں علم و زانت داتہ - او ہما راہبندے گشتگوں کہ آہانی سوب
و بنی آدم و گنیا و تہا دتی زندہ اللہ و رضا سراجوزینت کنت ہے
و دا آخرت و زندے بابت ہم چکیں حال و زانت و داتہ او آہاں و اے
سر پدی داتہ کہ اے علم و زانت و اندگہ مہلوک و راہبہ کانت - اے
نیکیں مردم اللہ پیغمبر بزاں تاحد نمت - او اے علم کہ آہاں رسیت و ایشہ
نام دجی نمت - او ہما کتاب کہ پچہ ہما ہے تہا اے علم آہاں دایک بوتہ - اے
کتاب و را اللہ و کتاب بزاں کلام اللہ گوشنت - نوں بنی آدم و عقل و
زانت او بود و چکاس ہمیشہ و تہا نمت کہ آیا آ پیغمبر پاگیں زند او آئیے
بے مٹیں پنت و شونانی چارگ و پکر لنگ و زند پیغمبر و سراجیمان کاریت یا
ایمان میناریت - اگہ آرمود حق زانت و حق دوست و گدا آراستیں
مردم و بزاں پیغمبر و گپ و تعلیم و منیت او چکاس و تہا سوب کنت - اگہ
آئیا ہر اے راستیں گپانی متنگ و انکار کت - گدا نہ متنگ و مطلب ہمیش
نمت - آئیا تہا حق و راستی و سر پدی بوگ او آئیے زورگ و جوہر نیست - اے
نہ متنگ آہرا پچہ چکاس و بے سوب کنت - آہرا اللہ او آئیے قانود و
راہبندانی او آخرت و زندے پاندا چکیں علم و حقین راہرچ بردست نہ
گپیت -

گیب و سرا ایمان

وہرے کہ شما یک چیزے بابت پچی نزانت گڈا شما انچو شین
مروے پٹ و پول و بیت کہ آہرا ہما چیزے بابت علم و نزانت بہ بیت۔
او شما را ہما یے بابت پنت و سوج بہ دانت کہ شما ہما یے گشتن و سرا
برویت۔ چوں براں اکہ وہرے کہ شما نادراہ بہ بیت۔ شما دوقی علاج و دوت
کت نہ کنے بلکین طبیب و ڈاکٹر و گورا رویت۔ نوں آڈاکٹر و راوتی کار
و تھا از مودہ کار و سند دار بوگ اد کو اسی المی منت پر پھ کہ پھ ڈاکٹر و آزمودہ
کاری و سوب و پھ آئے دست و نادراہی شما بوگ انچو شین گپ و کہ اندک
مردم اے جہرا جز بہ منت کہ پہ علاج و داستہ کہ ہرچ بودے کہ المی منت۔
ہما درشتین بود و ذات کاری اے ڈاکٹر و اماں انت پمنا گوں ہے گوں ایمان
و سوب آڈاکٹر ہرچ درمانی و داروی و کہ ہرچ و ڈاکٹر و دانت تو ہما دڈا
ہما درمان و درے۔ او ہرچ چیزے درگ کہ ہما بندکت۔ تو پھ ہما بنیہے۔
ہے پمیا قانو و گپ و کارانی تھا شما وکیل و گپ و سرا ایمان کارے
براں سدک و یقین کنت۔ ہما یے گپ و پنت و زوریت۔ انچو دانگ و دانگ
و درگت ہم استاد و جہرائی سرا ایمان کاریت۔ ہرچ گپ و کہ آشنا سابق
دانت شما ہما سبق و یاد کنت۔ انچو اگر شما ہا گنے روگ لوہیت۔ بلے شما راہ و
نزانت۔ گڈا شما راہ بلد و سرا ایمان کاریت۔ ہرچ راہ و کہ ہما شما را
پیشہ اریت۔ شما ہما راہ و سرا رویت اے خبر و مطلب اے بوت کہ دگینا و

ہرچ کار و بارے تھا شما را یک زانکار و سر پیش و مردم و سرا ایمان آرگ
و آئے گستری کنگ لوہیت۔ ہے چیز و نام ایمان بالغیب براں گیب و سرا
ایمان آرگ منت۔

گیب و سرا ایمان آرگ و مطلب ہمیش منت کہ ہر چیز یا ہرچ گپ
و کہ تو نزائے۔ گڈا انچو شین زانکارین مردم و نیگ برو کہ آہرا ہمیشے
علم و نزانت بہ بیت۔ او پھ آئے گپ و سدک بہے۔ پھ اللہ تعالیٰ ذات
و سیتاں و تو نا بلدے تو اے جہرا ہم نزائے کہ آئے ملاکہ پھ ہما نیگی حکم و عین
جہان و کار و بار و کنگ و منت۔ او ہے ملائیکہاں سچیں جہلوک و راچپ و
چاگرد کتہ۔ تو اے جہرا ہم نزائے کہ اللہ و رضا و منشاء و سرا زندے گواز
ینگ و راہ و راہ بند کجام انت۔ ہے دڈا ترا آخرت و زندے بابت ہم ہرچ
خبر نیست کہ او داگوں جہلوک و پھ بیت۔ پمنا اے درشتیں گپ و جہرائی
علم پھ یک انچو شین مردم و رسیت کہ آئے علم۔ راستی و راستبازی خدا ترسی
او پاک و صاف زندے او آئے و ملائیں گپ و جہرائی و سرا سدک بوگ
و رند کہ ہر چیز کہ کشیت۔ راست کشیت آئے سچیں گپ و کردار و اور کنگ
و لائق انت۔ گڈا جزم بو کہ گیب و سرا ایمان ہمیش منت۔ اللہ تعالیٰ بندگی
و گستری کنگ او آئے منشاء و مرضی و راہ و سرا و گ و واسمہ ایمان بالغیب الی
منت۔ پھ کہ پیغمبر و پھ ابید و گہرچ پیچیم و کس و را تجکیں و راستیں علم
دست نہ کپیت او پھ راستیں علم ابید تو اسلام و راہ بندان شری و زورت
نکنے۔

(سہمی رد)

نبوت

پیغمبری و اصلیت - پیغمبر پچہ آرگ - پیغمبر اطاعت بزان کستری
کنگ - پیغمبر و سرا ایمان آرگ و لوٹ و گزر - پیغمبری و کسانیں تار تار - حضرت
محمد صلی اللہ علیہ وسلم و نبوت نبوت محمدی - دلیل ختم نبوت -

گوستگین رد تہا شماراے جبر گشگ بوت

اولی جبر ہمیش منت کہ اللہ تعالیٰ اطاعت و کستری کنگ و واسطہ
اللہ ذات و سیپت آئیے دوست کنگیں راہ و راہ بندہ ادا آخرت و
روپے سزا و جزا بارو و راستیں و چکیں علم و زانگ و لوگ الی منت
اد اے علم انچوشیں و بیت کہ تو پچہ آئی سڈک بہ بئے - بزان و ترا آ علم
و سرا پہلو ایمان بہ بیت -

دوہی جبر ایش منت کہ اللہ تعالیٰ و بنی آدم و پویشیں سکین
چکاس و تہا دور نہ داتہ کہ آے علم و پچہ دتی جہد و کوشش و حاصل
بہ کنت - بلکیں آئی بنی آدم و جندے تہا - پچہ ہماہاں ہتیں گہین و غماہاں
مردم کہ آہاں و پیغمبر شنت - ہماہاں و اے علم و پچہ دتی و داتہ و آہاں
بزان پیغمبر و اے جبر و سرا سواکاش کتہ کہ آہے علم و اندگہ ہلوک و

را سر کنت -

سہمی جبر ایش منت کہ پچہ پیغمبران و ابید اندگہ ہلوک و سرا
تہا ہے جبر الی منت کہ آ اللہ راستیں پیغمبران پچہ بیارت - و پچہ
کہ اے خبر معلوم بوت کہ فلان مردم اللہ و نیمگ و دیم و انگین
راستیں و حقین پیغمبر و گدا مردم سراے جبر الی بیت - ہرچ گپ و شون
و کہ آدنت ہلوک ہے جبرانی سرا ایمان بیارت ادا آئیے ہرچ و حکم بیندنت
ہرچ راہ و راہ بندے و سرا کہ دت شنت - ہلوک ہم ہمارا ہندانی سرا
بڑوت نوں و پچہ کہ تو اے جبرانی مطلب و سر پچہ بوتے گدا ما شماراے
جبر و سر پچہ کنے کہ پیغمبری و اصلیت دت پچہ رات - او پیغمبرانی و پچہ
آرگ و دتیم کجام منت -

پیغمبری و اصلیت

اللہ تعالیٰ و اے دگنیا و تہا پچہ بنی آدم و لوٹ و گزر و واسطہ کہ
ہرچ چیز و پکار بہ بیت پچہ آہاں دت و پیداکنت -

بنی آدم و راہ پچہ پیداک لوگ و گوں درستیں اسباب و شے و
اے دگنیا و تہا دیم دایک بوت - پچہ چارگ و دچم - پچہ اٹکنگ و دوگوش پچہ
م کشگ و بوچینگ و شینگین پونز - تیوگین و بدن و پوت و تہا مارگ و
زانت او پچہ راہ و روگ و واسطہ و و پاو - کارکنگ و دوست - او پچہ پکر و
خیال و واسطہ عقل و دماگ او انچوشیں اندگہ بازیں اعضا کہ پچہ آئیے بدن

۲۸
 ز نور تانی سوب آئیے بدن ء تھا اڈ گنت اللہ تعالیٰ ء ہرچ آچینے
 کہ بنی آدم ء زندے ء داستہ المی ثنت - آئیے بدن ء تھا پیدا کتہ کنت
 دہدے کہ بنی آدم اے دگنیا ء تھا پاد ء ایر کنت آہرا پہ زندے گوارنگ
 ء چہ کچ ء کیل ء گیش اسباب دایک بیت - چوں کہ گوات - آپ - روشنائی
 گل زمین ثنت - مات ء سینہ کہ چہ ٹک ء پیدا ک لوگ ء پیسیر چہ شیر پر ثنت
 اڈ انجو آئیے دوستی اڈ محبت کہ مات پت اڈ اندگ سیاد ء وارث اڈ ملک مردمانی
 دل ء تھا ایر کتہ کہ آپ ہزار ناز رد دینگ بیت - پیدا ہر چند کہ آرد دان ء
 مزں یواں بیت - پہ آئیے لوٹ ء گزرائی داستہ ہر دویں شے اڈ اسباب
 آہر دایک بیت انچوش گیندگ بیت کہ زمین ء آسمان ء سمیں زور ء
 قوت پہ ہمایے زد دینگ ء خدمت ء داستہ کارنگ ء آنت -

انگہ یک گام ء دیم تر برد گڈا تو گند ء کہ دگنیا ء تھا پہ کارنگ ء
 ہرچ بود ء گہودی کہ پکار بہ بیت - ہمار دست بنی آدم ء رادایک بوتہ کنت
 بنی آدم ء تھا ہرچ مردم ء را پہ بدنی زور ء قوت اڈ عقل ہوش ء
 سر پہ بوگ ء زانت اڈ اندگ بازیں بودانی تھا پہ ہر چیز اک ء باز بود ناکی
 ء راداتہ بلے اے درگت ء اللہ تعالیٰ یک عجیبیں پرک ء ایر کتہ آپرک
 ایش ثنت کہ درستیں - بود ناکی سمیں مردمان ء یک دڈانہ داتہ پرچہ کہ اگر
 چوش بوتیں گڈا کسی کسی داز مندگ نہ بوت - کسا کسی پرداہ نہ بوت -
 ہمیشا اللہ تعالیٰ سمیں مردمانی ہوو ہوا ریں ز نور تانی سوب درستیں بود ناکی
 مردمانی تھا پیدا کتہ کنت - بلے ہتیں ء یک بود ناکی ء چہ دہمی ء

۳۹
 گیش ترداتہ - اواندگہ را پہ دگہ چیز ء تھا گیش بودے داتہ مطلب
 ایش بود کہ ہتیں مردم سک بود ناگ ثنت - اولہتیں کم تر بود ناگ ثنت
 ایشے مثال ایش رانت کہ ہتیں مردے بدن ء تھا زور ء قوت پہ اندگ
 مردمان گیشتر مان - اوسے دڈا بازیں مردم یک خاصیں کسب ء ہنر
 تھا پہ اند ہلوک بود ناگ تر ثنت پرچہ کہ اندگ ہلوک پہ اے بود ناکی ء
 پہ ازل ء زہرانت - انچو دگہ بازیں مردمانی تھا عقل ء زانکارے ء طاقت
 پہ اندگراں گیشتر ثنت - ہے دڈلا مانگندیں بازیں مردمانی تھا پہ پیدائش
 کمانداری ء سیپت است - اڈ ہے پیا بازیں مردمانی تھا حکم ء حاکی کنگ
 ء بود ء لائق ہست - بازیں مردم پہ شہد زبانی ء شہہ نویسی ء نام دابنت
 ہتیں مردم انچوشیں حساب زانت بنت کہ آصہب ء گران ترین سوااں
 انچو صل کنت کہ اندگراں عقل ہیچ کار نہ کنت دگہ یک انچوشیں مردے
 گندیں کہ آدم انچوشیں دڈو دویں ایجاد (اڈ) کنت کہ دگنیا ء
 مردم ء آئیے ٹاہینگیں چیز ء ایجادانی گندگ پہ حیران ء سرگردان بیت -
 ہے پیما دگہ یک مردے مانگندیں کہ قانو دزانتی ء تھا آئیے عقل ء دماگ
 انچو بے مٹ ء بے درو ثنت کہ قانو د تھا ہما کتہ در گجیت کہ پہ سالانی
 سال ء پٹ ء پول ء رند ہم کسی سر آہاں سر پندہ بیت -

نوں شر براں کہ اے درستیں بود ناکی اللہ تعالیٰ ء داہیں داد
 آنت کہ آئی پھرتی مہربانی ء ہر کس ء را ہمایے دڈو پیما کم گیش دات
 پرچہ کہ ہیچ مردم پیسے سیپت ء بود - دتی تہادت پیدا کتہ نہ کنت

اُو نہ کہ اے چیز پر مردم و علم و زانت و پیداک بنت - اے ہمانگی بود
ناکی انت کہ اللہ تعالیٰ و چہ دتی زانتکاری و ہر کس و راہر ہمیں بود کہ
بولوئیت دانتے -

و دہے کہ مردم اللہ تعالیٰ و اے داد و داہشت و سر و پیکر کنت
گڈا اے جبر شر پیدار بیت کہ پہ بنی آدم و دود و زندے داستہ کہ ہرچ
و دہیں بود و لائق و پکار گیشترات - گڈا ہما بود گیشتر مردمانی تھا پیداک
کنگ بیت - اُو ہرچ بود و گزر کہ کم ات - آہنجو کم مردمانی تھا کم پیداک
کنگ بیت - ایٹھ مثال ایش انت کہ سپاہی باز پیداک بیت انچو دقان
دار تراش - آہن کار اواند کہ کسان داستہ مردم باز پیداک بیت -
بلے علم و دماگی پیکر کنوک اوسیا سی سرک و اردی کمانداری کنوئیں مردم
باز کم پیداکنت - ہے ڈولا آدم کہ یک خاصیں کسب و ہنر و تہاسک
کواس و زانتکار انت آہم باز کم پیداک بنت - پرچہ کہ پوشیں ہنرمندی
مردمانی کار و کار پید - بنی آدم راہہ کر نانی کن چودتی ڈولیں بے ہنیں
کواس عجب حاجت کنت -

نوں اے جبر پیکر کنگ لولیت کہ دگینا تھا بنی آدم و زندے و اسوب
مند لوگ و داستہ تہا ہے جبر بس منت کہ آہانی تہا نامدار و لائقیں
صاحب زانت سائنسدان کاریگر قانود زانت اواند کہ ہر دہیں ہنر و کسب
و کار پیداک بہیت اوبس بلے پوش نہ منت بلکیں چے درستان مسترین
گزر بنی آدم و ایش منت کہ آہانی تھا یک انچوشیں مرد و پیداک بہیت

کہ آدم ہلوک و راہما تکیں و راستیں راہ پیش پدارہت کہ چہ آراہ و سر
روگ و مردم دتی پیداک کنوک و بزانت و اہم و پیکر بیار بیت پرچہ کہ اندک
زانت کار ہنجو گشت گون کہ ہلوک و داستہ اے و دگینا تھا کجام کجام پیز
ہست اوانا ہوں کار بند دنت بلے یک انچوشیں مردم و بہیت کہ آہرا
اے جبر و پیکر گون کہ آہے و اہم و مالک کے انت - آہرا کے پیداک کتہ
اُو آہے پیداک کنگ و مقصد و مطلب چے انت - آہے و اہم و رضا و منشا
کجام جبر و کار و تہانت - تاکہ آدمی سبیں زندا پہ ہما مالک و رضا و سرکار بیت
اواصلیں و نمبر این سو ب مندی و بگند بیت -

ہیش منت بنی آدم و اصلیں اوچہ درستان ستریں لوٹ و گزر
پرچہ کہ عقل چہ اے جبر و متنگ و انکار کنت کہ دہے کہ ہما و اہم و مالک و
کہ مے کستر چہ کستریں لوٹ و گزر و پیلہ کنگ بست و بند کتہ - گڈا چوں
آہیا مردے پوشیں مزین گزر - بزانت اللہ و راہ و پیشدار و گیں مردے
پیداک کنگ و بے خیال بوتہ -

رانا پوش ہجر بوت نہ کنت - پرچہ کہ دہے کہ اللہ و ہرچ
کسب و ہنر اُو علم و زانت و تھا انچوشیں نامداریں و بودناکیں و مردم و
پیداک کتہ اوانچوشیں مردے ہم پیداک کتہ کہ آہانی تھا اللہ تعالیٰ
پیکر آرگ و سیپت بوتہ - اللہ تعالیٰ ہے مردمان و دین و شریعت و علم و
زانت چہ دتی جند علم و دانتہ - اُو آہان و چہ ہے کار و داستہ تہانتنگ کہ
آہلوک و راہ دین و دگینا و علم و تعلیم و بہ دہنت - اے ہما مردم انت

۲۲ کہ ما آہان ء اللہ نبی و پیغمبر بزان قاصد گشتین۔

پیغمبر و پچہ آرگ

ابو کہ اندک علم و زانت و گہتر و بودیں مردم گوں یک جدائیں
لیک و طبیعت و پیداک بنت۔ ہے وڈا پیغمبر ہم گوں یک گچین و حیل و
عادتیں و پیداک بنت کہ پھر اندک جملوک جبار دگ اندے انت۔

پوش کہ پھر یک دش گوشیں شاعر و شمرانی آشنگ پھر اے جہ
پداربیت۔ اے مرد و راشاعری و تہا مزین ہست پھر پھر اندک مردم
ہر چند جہد و بکنت پوشیں بے مٹیں شعر و ربست نہ کنت۔ ہے

پہا یک طوطی گفتاریں جہر زانت و یا یک قلمکار یا یا سروک و کار
پدانی سرا حیاں و گور بہ بکن اے درست پھر دتی بے مٹیں کار پداں پچہ آرگ
بنت پھر ایشانی تہا ہر کس دتی کار و تہا مزین بود ناکی ظاہر کنت کہ اندک

مردم کت نہ کانت۔ ہے حال پیغمبر و گنت۔ پھر پھر آئے عقل و تہا ہما گپ
و جہر کایت کہ اندک جملوک و دیم و گمان و نہ بنت۔ آ پوجوشیں گپ
جنت کہ پھر آئیا آبد دگ کس و جنت نہ کنت۔ آ ہرچ گپ و سر انچو ہورت

پاری کنت کہ اندک مردم سالانی سارے پکے و زندہم ہے جہر و جملانی و سر
نہ بیت پیشا پیغمبر ہرچی گشتیت ے عقل آہرا منیت ے دل اے شاہری
و دانت کہ اے جہر المی و انچو بہ بیت۔ پھر پھر کہ پھر دگینا و آزمودہ کاری او

پھر جہاں و پار و تپاس و آئے ہرچ گپ و جہر راست و را بیت۔

بلے اگہ واد تہ پوشیں جہر و گنگ بلوئیں مگشت نہ کنیں پھر کہ اصلیں گپ ایش انت
کہ پیغمبر و خصلت پھر بنداد و پاک و صاف بہت۔ ہر ہرچ گپ و کار و تہا راستی چکی و
اشرف مندیں و دست و زودیت آہرچ ہر دین گپ نہ جنت۔ و دے ہر دین کار و نہ کنت
آدم نکی و راستی و بنت و دانت۔ آہرچی کہ دگران گشتیت۔ و تہا کار و نہ کنت او
پیش و داریت آئے زندے تہا ہرچ پوشیں مثال و نہ رسیت کہ آئیا دتی گوشیں گپ یا
کارے ملاپ کتہ آئے قول و فعل و تہا دتی جندے ہرچ عرض نیست۔ آہر دگرانی نپ
و شری و داست و نقص و جہاں سکیت بلے پودی نپ و داست و دگران نقص نہ دانت
پیغمبر و سچیں زند راستی اشراپا امانت داری و زخیالی او زدن و وصلہ بندی و بے مٹ و بے
درد دین نمونہ انت۔ آئے زندے تہا ہرچ و دین عیب پھر کہ اے گنگ نہ بیت ہمیشا پھر
اے دوا لیں شمریں و سبتالی گنگ و پد و را بیت کہ اے مرد اللہ و راستیں پیغمبر نہ بیت۔

پیغمبر و گستری کنگ

دوسے کہ اے جہر زانگ بوت کہ فلان مردم و راستیں پیغمبر زانت کہ پھر اللہ و
نیمک دیم دایک بوت گدا آئے گپ و جہرانی منگ۔ آئے را ہندانی زندگیری و گستری کنگ
المی نمت۔ پھر پھر کہ مردے عقل اے جہر و منیت کہ کو تو یک مردے و پیغمبر نہ مٹے۔ بلے آئے
گپ و جہر و مہر و آئے گستری و مہر کئے۔ پھر پھر کہ پیغمبر و منگ و مول و مراد ہمیش زانت تو لے
جہر و مراد ہوتے آہرچی گشتیت او ہرچی کنت۔ آہر اللہ و نیمک کنت او پھر ہائے حقی و گشتیت
پیشا نوں تو آئے ملاپ ہرچی بکنے یا گوسے بزان تو اللہ و ملاپ کنگا ہے۔ او ہرچ گپ کہ ملاپ
بوت آہرچی ہرچی راست نہ بیت پیشا یک مردم و را پیغمبر منگ پھر اے جنت پھر دت آئے مرا
المی بیت کہ پیغمبر گپ و بیٹے کہ سر و تاب و منگ بہ بیت آئے حکم و دم و سر و جمل
بکن۔ توری تو آئے نپ و باہریدہ و سر پڑیٹے یا مہ۔ ہر گپ کہ پھر پیغمبر و نیمک و انت
گدا آئے پیغمبر و نیمک بوگ آئے راست بوگ و دلیل انت کہ ہمیں نپ و باہریدہ او عقلی زانت

آقی علاج کنگ ٹیلہ دانت۔ انجو دین و کار و جبرانت۔ پرچہ شہا اللہ و علم و
 دازمندگ رات او اگر شہاے جبر و لوٹوک رات و قی زندہ اللہ و مرضی و
 راہبندانی و سراگوارزینت اوشمے گورا اے جبرانی زانگ و ہج راہ نیست
 گڈا شمارا باید رانت کہ شہا اللہ و راستیں و دیم و انگین پیغمبر و پٹ و لوٹ
 و بہت او اے پٹ و لوٹ و تہا پہ مزن ہوشیاری و عقلمندی بہ
 بکنیت۔ پرچہ کہ اکاہ شہا پہ ردی ٹیک ردیں مردے و را پیغمبر لیکت۔ گڈا
 آشمارا ردیں راہ و بارت بے اکاہ شہا مزین پٹ و پول و رند اے جبر
 سدک بوتیت کہ فلاں مردم اللہ و راستیں و دیم و انگین پیغمبر رات۔ گڈا
 آئیے سرا ترا پیلہ و بسیہ کنگ او آئیے ہرچ و کستری کنگ لوٹیت۔

پیغمبر و سرا ایمان آرگ گزر

وہرے کہ تو اے جبر و شری و سی بوت و کہ اسلام و چک و
 راستیں راہ ہائنت کہ پیغمبر و شہا اللہ و گپ و پدا شمارا سر پد بہ کنت
 گڈا تو اے جبر و شر سر پد بہ کہ پیغمبر و سرا ایمان آرگ او آئیے حکمانی
 منگ و کستری کنگ پہ سجیں بنی آدم و داستہ المی ننت۔ آدم کہ پیغمبر و شہا و انگین
 راہ او راہبندان پلہ کنت او پہ و قی عقلی و کہ راہبندے در گنجیت۔
 آدم و الما و قی راہ و کہ۔

اے کار و تہا جھوک و ڈوٹیں ردی کنت پوش کہ ہتیں مردم
 پیغمبر و جندا منینت کہ آراست رانت۔ بے آئیے سر و ایمان نیاری او نہ

ہر پدی ہمیشی تہانت نوں اگر یک جبر و شری و مصلحت و قی مہبت گڈا ایسے مطلب لے
 دانت کہ ہاگپ و تہا رد و تراپی ناں بکیں ایسے مطلب ہمیش رانت
 قی و قی عقل و دمنت۔

ہرچ مردے کہ ہج کسب تہا زانکار نہ ننت گڈا ہج کسب و شری
 و گندگی او آئیے سر و بچن و سر پد نہ بیت۔ بے اگر ایک کسب و کارے
 گپ و ہمیشا گوش مداریت کہ آئیے سر کسب کارے گپ پر نہ بیت گڈا
 مردم مزین بے عقل بیت۔ دگینا و تہا پہ ہر کارے داستہ آئیے زانکار و بکار
 بیت کہ آہیے کارا شری و بزانہ۔ وہرے کہ انجو شیں کار زلتے و نیگ
 و لگوش و کنت گڈا آئیے کار زانقی و سرا پیلہ و بسیہ کنت او آئیے کار و تہا
 ہج پیما کار نہ داریت۔ پرچہ ہرچ مرد کار زانہ نہ بیت کہ دگینا و تہا میں
 چیزان و کاران سر پد بوت بہ کنت۔

پیشا شہی سجیں عقل و سر پدی پہ ہے گپ و سرا بہ بیت کہ یک
 انجو شیں کو اسیں کسب کار و بہ پشیت کہ وہرے کہ شمارا یکے بابت و لے
 جبر و سدکی بوت کہ آدم کو اسیں کسب کارے۔ گڈا آئیے سرا ہر دو بسیہ
 کنگ لوٹیت۔ پدا آئیے کارانی سرا ابرا و گرگ او آہرا پہ اے گپ و الم
 کنگ منہرچ کار و یک پہ یک سر پد نہ کن اے و ڈنہ لوٹیت پرچہ اے چیز
 عقل مندی و نہ ننت۔ بکیں فاسر پدی و رات۔ ایسے مثال ایش رانت
 کہ وہرے کہ تو و قی معاملہ و وکیل و دست و دیگ و رند اگر گوں وکیل و
 بحث و تکرار بکنے۔ گڈا وکیل ترا پہ و قی و پتر و در کنت اُقی کار و نہ
 کنت انجو اگر تو پہ ڈاکٹر و ہرچ علاج و پرہیز و داستہ دلیل بہ لوٹے گڈا

کہ آئیے حکماں منینت ادا کیے زندگیری ء کنت اے دوڑیں مردم تہنا
کافر نہ بنت بلکیں ناسرید او احمق انت۔ پرچہ کہ پیغمبر ء راست زانگ او
پدا آئیے حکماں او پنت ء شونانی نہ مننگ ء مطلب ایش انت آدم
دیدہ اودانستہ دروگ ء پر راستی ء شر تر لیکیت او دروگ ء ہمرانی ء
کنت۔ گڈا اے جبر ظاہر انت پر ایشا ستریں احمق دگہ نیست۔
دگہ بہتیں مردم گشتنت کہ مارا پیغمبر ء زندگیری کنگ ء احتیاج نیست
پرچہ کہ ماہر دق عقل ء زانگ ء حق ء نکچیں راہ ء درگہاں۔ اے ہر
سکیں ذندیں رودے شہا حساب ء کتابے علم دانہ شہا زانت نکچیں لکیر پر یک
نقطہ ء بگر تا دگر نقطہ ء بیت۔ اندر گہ درستیں لکیر ان کہ تو کشتے ء درست
چپ ء چوٹ بنت یا دوسری نقطہ ء نہ رسنت۔

ہے حالور راہ ء حق بزائ دین اسلام ء گنت۔ اے نکچیں راہ بنی آدم
ء را اللہ ء گورا سرکنت۔ علم ء حساب ء راہ بندانی پیمہ۔ اے راہ ہم اللہ ء
گورا سر لوگ تہنا کیں راہ انت چہ ایشا ابید اندر گہ درستیں راہ چپ ء
چوٹیں راہ انت کہ پر آہانی سرء دروگ ء مردم وقی منزل بزائ اللہ ء گورا
سرنہ بیت۔

نوں تو پکر بکن پچار کہ ہمارا کہ ترا پر اللہ ء سرکنت آہما راہ ات
کہ ترا پیغمبر ء پیشداشت۔ پر ایشا ابید دگہ نکچیں راہ نیست گڈا ہرچ
مردم کہ پیغمبر ء پیشداشتگیں راہ ء یلہ بدنت۔ او پر وقی عقل ء زانگ ء
دگہ راہے ء جے پٹیت۔ گڈا اے دوڑیں مردم دوپیمے تہا یک پیچے ء زور

بیت۔ اول اے پیم بیت کہ آہرا اللہ ء گورا سر لوگ مراہ ہیچ دست نہ کپیت
اگرہ رسیت گڈا پر مزیں جبال ء چپ ء چوٹیں راہ ء بیت آراہ نکچا تک
پر اللہ نہ روت۔ گڈا اے پیمہ اے راہ پر آئی بربادی منت پرچہ اے
داڑیں راہ ء مردم گوں مزیں جبال اوکی ء سوری ء دوچار کپیت کہ
آسکیانی گڈی پد بربادی منت۔ ہے پیمہ دوہی راہ ء راوگ بزائ چپ
چوٹیں راہ ء راوگ ہم آئیے احمق ء نادانی ء پد درا کنت پرچہ بے زبانیں
دولت ء ساہ دار ہم چوٹیں اونا برابریں راہ ء یلہ دانت او نکچیں راہ
ء روت۔

گڈا اے دوڑیں مردم ء توچے لیکے کہ آہرا اللہ ء یک نیکیں بندے
نیکی ء شری عولہ پیش داریت۔ بے آاے نیکیں مردمے شون دانگیں
راہ ء نہ روت بلکیں وقی عقل ء شون دانگیں چپ ء چوٹیں راہ پر وقی منزل ء شواہا ہر جہاں بیت۔
اے جبر ء ہرچ مردم پر یک چشمانکے ء سرید بیت۔ بے اگر یک
مردمے لکیں پکر بکنت او پچاریت گڈا سرید بیت کہ ہرچ مردمے کہ
پیغمبر ء سرا ایمان آرگ ء منکر بیت کہرا ہیچ نیگ سر لوگ ہیچ راہ نہ رسیت
نہ نکچیں راہ ء او نہ چوٹیں راہے رسیت۔ پرچہ کہ ہرچ مردم کہ راستیں
مردمے ء جبر ء مننگ منکر بہ بیت۔ گڈا بزائ کہ آئیے عقل ء تہا ردی ء
حجابی ء است پیچے سوٹ ء آپہ حق۔ او راستی ء وقی دیم ء تربیت لے
ڈوڑیں مردم یا کہ سک بے عقل منت یا کہ آانچو پر گروناک ء منکر منت
کہ آئیے دل نیکی ء شری ء گپانی زورگ ء داستہ تیار نہ منت یا کہ آپت

۱۰ پیردکی ہاکویریں رسم و ادبانی رند پرانی بندی رانت کہ آہانی ملاپ
 ہرچ دوڑیں گپ و گوشدارگ و تیار رانت یار کہ آوقی نفس و گلامنت
 آ پیغیر و پنت و شونانی زورگ و پشیا منکر ثنت پرچہ نہ پچہ پیغیر
 و پنت و شونانی زورگ و انگر گناہ و نار وائیں کارانی در بند بیت اے
 درستیں علت و سوب اپخوشیں انت کہ اگر ایشانی تہایک سوب و ہم یک
 مردے تہا بہ بیت گڈا آدم و را اللہ و زکی و راہ نہ رعیت۔ اگر پچہ درستیں
 سپاں و پچہ بیت۔ گڈا اے بوت نہ کنت یک راستیں و نیکیں مردے
 و قی دیم پچہ اللہ و نیگ و دیم دانگیں نیکیں و راستیں قاصد براں پیغیر
 پنت و شون و بہ ترینیت۔

اے جبر و قی جبال و بدار کہ پیغیر پچہ اللہ و نیگ دیم دانگیں بنت۔
 پشیا اللہ اے حکم داتہ کہ جلوک آیتے سرا ایمان بیاریت او ہلے کستری
 و بکنت۔ اگر کسے پیغیر و سرا ایمان میناریت۔ براں آ اللہ و حاکمی و یاگی
 بوت۔ پرچہ ایشے مثال ایش رانت اگر تو یک ملک و تہا نشکے۔ گڈا تر ہا
 حاکم و کستری کنگ و انت اگر تر تو آہرا حاکم منگ پچہ انکار کئے۔ گڈا ایشے
 مطلب ایش بوت کہ تو پچہ ہما بادشاہی و یاگی بوتے۔ پرچہ کہ ملک و
 بادشاہی منگ او آیتے و اشتگیں حاکم و نہ منگ دو ہدائیں گپ نیست۔
 انجو اللہ او آیتے دیم دانگیں پیغیر و مثال رانت اللہ تعالیٰ سچیں جلوک
 و بنکی وادہ او بادشاہ رانت۔ آہادشاہ کہ ہرچ مردے و را پچہ بنی آدم و
 سر پدی و واسطہ دیم داتہ او آیتے کستری کنگ و حکم داتہ۔ ہرچ مردے

سراے جبر الی رانت آہرا راستیں پیغیر بہ منیت۔ او اندگہ درستیں
 راہ و راہبندان یلہ بہ کنت او تہنا پیغیر و رند گیری و بہ کنت۔ پچہ پیغیر
 حکم و دیم و تریونک کا فرانت۔ پایے آ اللہ و بہ منیت یا مہ منیت۔

پیغیری کسانیں تارتخ

اے جبر و ماشمالا پچہ شری و سر پد کئے کہ بنی آدم و تہا پچہ پیغیرانی
 آہگ بناہ بوت او پدا اے لڑ و پچہ درستان مسترین و گڈی گڈی
 نامدائیں پیغیر وادہ حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم مبارکیں ذات بوت۔
 اے جبر پچہ شما چیر نہ رانت کہ اللہ تعالیٰ و پچہ درستان پیر یک مردے
 پیداک کنت۔ پدا پچہ ہے انسان و آیتے ہمراہ و سنگت و پیداک کنت کہ
 ایک جنین انت۔ رند پدا پچہ ہے یکیں مرد و جنین و براں حضرت آدم و
 بنی بنی حواء و نسل و تمائیں و گینا و تہا شنگ کنت کہ مری پچہ حضرت آدم و حواء
 نسل روئے زمین و ہر کنڈا گندگ بیت۔ و گینا و سچیں قومانی رابی زنرے
 او دین و تاریخی قصہ او روایت اے جبر و سرا یک و تپاک انت۔ تمائیں
 انسانی نسل و نیگ پچہ یک مردے و بوت۔ پرچہ کہ پچہ سائنسی پٹ و
 پول و ہم اے جبر پد ورا نہ بوت کہ گل زمین و عبادائیں بہرانی تہا عباد
 عبادائیں مردم پیداک بوت بلکیں کہ سائنسی علم کشتہ زانکارانی نکلان ہمیش
 انت کہ بذات و یک مردے پیداک بوت۔ او پدا ہٹے یلکیں مردے نسل
 انت کہ مری و گینا و ہر کنڈا شنگ و تالان انت۔

مرچ گئیں دُورے انسان، کہ مانگندیں اے ہمایکیں مردے نسل
 ثنت کہ ماہ شادوقی زبان، آہرا آدم گشیں۔ پرچہ کہ ہے لفظ، معنی ہم
 انسان بزاں مردم، انت۔ اللہ تعالیٰ سرزمین، سرا اولیں پیغمبر حضرت آدم
 و راکت او اہرا حکم، دات کہ دتی اولاد، دین اسلام، سکیں، بدے
 بزاں آہان، اے صبر، پنت و شون، بکن کہ شے، و سبیں جہان، و دابہ
 یک، و یگانیں خدا، انت۔ ہمیشہ بندگی، بہ کنت دتی سرا ہمایے دیم چہل
 برکنیت۔ مدد و ملک چہ ہما، بہ لوئیت۔ دگینا، تہا ہمائے رضا، منشاء
 سرا دتی زندا، پرنیکی، انصاف، گوارینیت۔ آگہ شما، انچوکت کہ ہمایے رضا
 ات گدا شمار، داد شرمیں رسیت۔ آگہ شما، پھ آئے حکماں دیم تریمت، گدا شمار
 سزا سک بدیں رسیت۔

حضرت آدم، او باوگانی تہا ہما کہ گہتر، شر ترین مردم اتنت
 آہاں دتی پت، و پیرو کی پیشداشتگیں راہ، راہبندانی سرگام جنان
 بوتان۔ بلے ہرچی کہ ناشر، ناسر پدی مردماں۔ اللہ تعالیٰ شون دانگیں
 تجکیں راہ، و رایہ دات او دتی نفس، و رندگیری اشکت۔ پمیشا، ہرچ و دیوں
 گراہی۔ ناشری او میں ملتان آہانی تہا سبک سبک، و رواج گپت لتینا ماہ۔
 روج استال۔ درچک، و دار او حیوان، و سجدہ کنگ بناہ کت۔ دگہ پیڑے
 مردم، گماں کت کہ گوات آپ۔ آس۔ نادربہای، و بان سلامتی او قدرے
 اندکہ تمایں زور، نعمانی خدا، جبر، اجدا، انت۔ پمیشا مردم، و را باہد ثنت
 کہ لے درستان دورا دورا سجدہ بہ کنت تاکہ اے چہ مردم دش، و راضی

بہ بنت۔ ہے ڈولا چہ ناسر پدی، و جاہلی، و شرک، و بت پرستی، و بازیں
 راہ، و راہبند۔ رواج زوراں بوئنت کہ چہ ہے شرک، و بت پرستی، و
 بازیں دین پیدا کت۔ اے ہما دُور، باری ات کہ حضرت آدم، و
 پسائین گس (نسل) دگینا، ہرکنڈا شنگ بوت، و گت۔ او بازیں ٹک، و بلکلنی
 تہا ہر بوت گت۔ کہ ہرکس، و پت دت دین، و ٹا ہنتگت پمیشا ہرکس دود،
 رواج دورا دورا اتنت انچو کہ ہلوک، اللہ تعالیٰ، و جند شمشنگت۔

ہے وڈا آئیے ہما قانو، راہبند کہ حضرت آدم، و دتی اولاد را پیش
 داشتگت۔ فراموش کت او دتی نفس، و واہگانی رندگیری بنا کت۔

پمیشا آہانی تہا ہر وڈیں خرابیں رسم، و رواج پیدا کت بوت ہر پمیں
 روگیں اعتقاد او سدک شنگ، و تالان بوت۔ شر گندگ، و تہا، ہرچ پرک
 و پتاوس نہ لوگ، و سوب، و بازیں رُو، و خرابیں چیزان، و شر زانگ بوت
 او باخزمیں شرمیں کار، و کردارن، و پت ناسر پدی بد، و خراب زانگ بوت۔
 پمیشا اللہ تعالیٰ نوں دتی قاصد بزاں پیغمبرانی دیم دایک ہرقو
 و اوچے تہا بناہ کت۔ آہانی ہلوک را ہما تعلیم دات کہ چہ درستان پیسر
 حضرات آدم، و ہے سبق ہلوک رادات۔ اے پیغمبران دتی قوماں، ہما شمشگین
 سبق پیدا دوات۔ آہاں یک، و یگانیں اللہ، و بندگی، و کستری کنگ، و
 پنت، و شون اش دات۔ پت شرک او بت پرستی، و بنداش کت۔
 بائلیں رسم، و دودان یلہ داما، ہینگے جہد اش کت۔ او اللہ پاک، و وحی
 و رضا، سرا زندے گوازیگ، و راہبنداش پیش داشت تجکیں او

راستیں قانوند اش اڈکت اڈھے قانوندانی رند گیری کنگ و پنت اش
دات دگینا ہرچ کنڈ د دنگ و تہا جو کہ چین، ہندوستان، ایران
عراق، مصر و شام پوشیں ملک ڈیہہ نیست کہ اڈ پھ اللہ نیگ و آئیے
قاصد جڑاں پیغیر دیم دایک نہ بوتہ آدرستیں پیغیرانی دین یکے بوتہ اڈ
آہما دین ات کہ ما آہرا اسلام و نام و پر بند کناں - البتہ دینی پنت او
شون اڈ زندے گوارینگ و راہ و راہبند دورا دورا انت ہرچ قوسے و
تہا ہر وڈیں نامر پدی و علم شنگ ات - گڈا جابر ابے دور کنگ و جہد بوت
ہرچ وڈیں رو و نا جابیں حیاں و لیکہ کہ رواج گیتلگت ہما ئے دور کنگ و داتہ
جہد کنگ بوت -

دگینا و شروعاتی دہے کہ قوم راجی زندہ تہا دود و راہبیدر
علم و زانت و درگت - من اولی منزل و اتنت - گڈا ایشان و پیغیران
انٹائیں مشرعیات اڈ علم دات بلے ہر چندا کہ راجی زند دیم ترا ترقی کناں بوت
علم و فہم گیش ہواں بوت گڈا علم و شریعت ہم ہے وڈ پراہ و شاکاب ہواں

(۱) گیشتر ہلوک ہے گمان و کنت کہ اسلام و بندت پر حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم
بوتہ - بلے اے جبریک زندیں روی ات کہ پر ہرچ مردے دل در آہگ لوئیت ہرچ مردے
والے جبر شرزاگ لوئیت کہ اسلام پر بندت - بنی آدم و حقین دین ات - او ہرچ پیغیر
کہ پر اللہ نیگ و آہما آہرا ہے دین گوں بوتہ -

بوت ہرچ پیغیر و شریعت اڈ دود ہی پیغیر و شریعت و تہا پرک آہاں بوت -
بلے اے پرک و پتادوس ظاہری اتنت - مول و مراد دراستانی یکے ات براں
اعتقاد و تہا اڈ اللہ تعالیٰ ذات و سرا سک و یقین - عملانی تہا نیکی و ملاقی
اڈ اخیرت و روچے - سزا و جزا و سرا بیہ - است ات -

ہلوک و گوں لے پیغیراں وڈ وڈیں کار و کردارکت پیسر آہاں
سک جہاں و تکلیف اش کت - ہر پیس سکی و مصیبت اش آہانی سرا
آدرت اڈ پھ آہانی پنت و موبانی و زورگ منکر بوتنت - کسی و راکشت
اش اڈ کسی و را پھ ڈاہیہ و وطن و دراں ڈاہیہ کت - بہتیں و راسجیں عمر
و پنت و نصیحت و رند پنچ و دہ اپنوشیں مردم دست کیت کہ ایمانش
آدرت بلے اللہ اے نیکیں بندہاں و ہلوک و را اللہ نیگ و آرگے
کار تہا دہا یلہ نہ دات تاکہ آہانی تعلیم و شری و اثر و ظاہر بوت اڈ وزن
مزنیں راج و ہما پیغیر و دین قبول کت بلے پھ اے دورارند گرہاں
اڈ نامر پدی و دگ رنگ و زورت پھ پیغیرانی مرگ و رند آہانی منو کاں
دقی پیغیر و آدرنگیں دین اڈ آئیے پنت و دشونانی تہا مٹ و بدل کت -
پیغیر و آدرنگیں کتابانی تہا پھ دتی نیگ و ہر وڈیں دروگ و رویں حیاں
و لیکہ ماں کت بندگی و عبادت کنگ و نوکیں راہبند اڈ کت - بہتیں و
دقی پیغیر و سجدہ کنگ بناہ کت بازین و دتی پیغیر و جندے قالب
و رافدا لیکت - بازین و دتی پیغیر و رافدا و ٹک کت - بہتیں و دتی پیغیر
و را اللہ و داہی و تہا شریدار کت - مطلب اے بوت کہ انسان و عجیبیں

کارکت پر پہرہ کہ ہمارے ماں کے دوقی سچیں عمر پہ بت و سجدہ کنگ و خلاف
 جہد و جہد و تہا گوازیمنت او بتان یردشت - ہلوک و پدا ہما ہانی بُت
 جوڈ کُت و سجدہ کنگ و لگیتنت ہرچ شریعت و کہ پیغبران دوقی اُمتان
 دات گنت آہان و مٹ و بدل اش کت اوچہ دت عجب عیسی گپ و
 قصہ اش ماں کت کہ بندے او اللہ قانو و تہا چ پرک نہ بوت - کہ
 پہ پیغبر و مرگ و اولہتیں کرن رند اے جبر و زانگ و ہج اسباب پشت
 نہ کیت کہ مردم اے چیز ایزانت کہ پیغبر و اصلیں شریعت او تعلیم کجام
 ات - او پہ پیغبر و رند ہلوک و آئیے شریعت و تہا چہ دت سچے
 ماں کت و پیغبرانی جندے زندے مال و احوال ہم قصہ و روایتانی تہا
 اپجو گار و گسار انت - کہ آہانی زندے بابت ہج چیز بار و لوگ و لائق نہ
 انت بلے اے درگت و پیغبرانی سچیں جہد و کوشش پہک و پہک
 ربا د نہ بوگنت - درستیں رد و حرا بیاں باوجود چیز نہ چیز و حقین پنت و

۱۔ اے ہمدانوک و زانکا ماں و سر پہرہ - بوگ لومیت پیغبرانی اتان دوقی
 اصلیں دین اسلام و آہو ہو تو رکھتے ہما دین ویش تاہی گنت کہ مری آدوقی
 دورا دورا میں نام و تولاں من دگینا و تہا ظاہر انت - جوش کہ حضرت عیسیٰ کہ ہر دین
 و تعلیم دات آدین پہ اسلام و دن نہ بیت - بلے پہرہ آتی رند آئیے منو کاں حضرت سلی
 جندار معبود اش کت اوگوں آئیے دگین پتان و گاہتیں جبر اش ہو رکت او دین و
 تاہینتش کہ مری نام «عیسا میت انت»۔

شون او حکم ہرچ قوے تہا پشت کپتہ - جوش بزاں اللہ و ہدایت او
 آخرت و زندہ بابت سید و یقین ڈوے نہ دوقی و تہا میں راج و قومان
 تہا شنگ بوت پیشا دگینا تہا نیکی راستی و اشرا فی ہتیں راہ بند
 منگ بوگنت - او تہا میں پیغبران دوقی قوم و راہلے
 خبر و واسطہ تیار کنہ آگ دگینا تہا یک اپجو شیں دین و شنگ کنگ بہ
 بیت کہ آدین بید کہ پہرہ پرک تہا س و سچیں بنی آدم و دین بہ بیت -
 اپجو کہ ہمد پیسر ماشا راگ شنگوں بندات ہرچ قوے و تہا جہا جہا
 پیغبر انگنت او آپ پیغبرانی دعوت و تعلیم تہا پہ دوقی ملک و بوکے داستات
 پہرہ کہ آدہا تہا میں راج و قوم پہرہ یک دگر دور دور انت - آہانی تہا ہگیش
 گند و نندہ نیتہ - جوہران کہ ہر قوم دوقی چاکر دے تہا بند ات - گراہو شیں
 حالورے و یک پیم و یک دوقی دین و تعلیم من سچیں قوم و راہانی تہا
 شنگ بوگ شگیں گراہی جبر ات - پہرہ کہ ہرچ قوم و زندے گوازینگ
 و راہ و راہ بند و دود و ربیدگ درست جہاندگ قوے راہ و راہ بندال
 چار دگ انت - جہالی و نامریدی پہرہ کچ و کیل و گیش ات - پیشا اے
 جہالی و نازانتی و سوب دین و تہا اعتقاد و جیل او عاد تانی کہ ہرچ رد و
 جہانی و کہ پیداک بوت - ہما غرابی ہرچ دور و باری و من ہر قوے تہا
 جہا جہا میں شگلے و پیداک بوت - پیشا اے جہالی بوت کہ اللہ تعالیٰ
 و قاصد ہزان پیغبر و دوقی قوم و راہنیں و پنت و شون بدینت - او آہانی
 تہا شنگ بوگ شگیں رد و ناہمین رسم و رواج او حیاں و لیکے بدل و اصلیں و

شریں جیالاں شوں بہ دنت تاکہ جھلوک ء دل سبک سبک چہا جابلہ بلہ بلہ
 بردت او آہانی بدل ء شریں اوبے مٹیں راہبندانی رند گیری ء نباہ
 بکنت - پیغمبروتی امت ء را اپنچو سرء سوچ کنت - اپنچو کہ مات ٹچک ء
 رددینک ء (تربیت) واہرا سرء سوچ کنت توں فدا بزانت اے دزم
 ء قوامی سر پدی اوزانکاری ء تہا چنچو کرانی کرن گوزاں لوگ ء رند ہسا
 دور ء باری اٹک بنی آدم من عقل ء زانت ء درگت ء مزین بوت - اوچہ
 کودکی ء عمر مزین بوت عاقل ء بالغ بوت - راجی زندے ء تہا من ہے ء
 شمر کشت ء کشار او اندگہ زمانی تہا گوں اندگہ قوم ء راہانی ہسری ء کنت
 پھین ء جاپان ء بگرتا یورپ ء افریقہ ء دور ء در عیسیں ملک ء دیہاں ہے
 خٹکی ء آپی راہاں مدآ بناہ بوت - گیشتر قوامی تہا دانگ ء زانگ اؤنشتہ
 درگت ء کارہ نیگیج بوت - راجی زندے تہا ازم ء زانت شینگ بوگ
 اؤ علمی لیکہ - راہانی نیام ء مٹ ء بدل بوتنت - مزین مزین اؤ نامدارین
 شہسوار پیداک بوتنت کہ آہان مزین ملک فتح کت اؤ دتی ماکمی اؤ
 بادشاہی بوڈکت اؤ بازین ملک ء قوامی ء یک سیاسی راجی زندے تہا یک
 تپاک اشکت - اے دڈا ہما دوی ء نار سائی کہ پیسیری قوامی ء تہا بوتہ
 گت ہما چیز مبتگ کم کم ء ہلاس بوان بوت - ہمیشا اے خبر آسان بوت -
 دین اسلام ء یکیں تعلیم و شریعت پر سچیں دگینا ء دیم دایک بہریت -
 چہ مرجی ء دد ہزار ء پنجاہ سال پیشتر بنی آدم اپنچو کاسس بوتہ گت
 کہ آدت یک ہورین دین ء لو لوک ات - بودھ مت اگہ چہ دت یک سر

مرجیں دین نہرات ایشیے تہا ہتیں شرین پنت اؤ راہبندے است بلے پراہم اے
 دین چہ ہندوستان ابید یک یناگے ء پھین ء جاپان اؤ دوی کنت ڈاچہ
 اؤ گانستان ء بگرتا بخارا ء شنگ بوت - چہ ایشی ء اولہتیں کرن ء رند عیسائی
 دین دوی بوت - بید کہ پھ شنگ ء شہبہ ء لے جبر منگی انت کہ حضرت عیسیٰ
 علیہ السلام ء اسلام ء تعلیم ء را آدت بلے چہ آئی ء رند جھلوک ء اے تعلیم
 را زورت عیسائیت نام ء سرا یک نامائیں دین ء مابینت ایش - اؤ
 پراہمے نامائیں دین اش چہ ایران ء طوران بگرتا یورپ ء بگرتا پرت
 ء جنگلان شنگ کنت - ہمیشا اے کار ء کار پدا اؤ جبر ء حال و ت اے جبر
 پدا دراکانت کہ آدہا دگینا گزر پر سچیں بنی آدم ء واسطہ یک انجیں ہورین
 دین ء لو لوک آتنت کہ سچیں جھلوک ء گزراں پیلہ بہ کنت - اؤ آہانی لے
 جبر لوٹ چہ لے جبر ء زانگ بوت کہ وہیلے کہ آہان ء مرجیں ء کالمیں
 دین کہ دست نہ کیمت گڈا آہاں نامائیں اؤ نار سیدہ دین ء بنی آدم ء تہا
 شنگ کنگ بناہ کت -

حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم ء نبوت بزاں پیغمبری

اے ہما دور زمانے گپ ء کہ ماجنیں ہما و ہدات کہ پر سچیں جیان اؤ
 ٹھیں بنی آدم ء واسطہ کہ یک پیغمبر ء ماعرب ء ڈلہیہ پیداک کنگ بوت
 آئے داہہ حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم ات من عرب ء بمر ء بیابانی دتہا چو
 روج ء در پشیت - آہاں دین اسلام ء مرجیں کالمیں قانو دے راہبند دات

اوپہ اے کارء نامینگ بود کہ آہے دین من عجیب جہاں تہا شنگ
بہ کنت۔

اگہ تو دگینا نقشہ و سراچاں شانک بدے گڈا تو زلے اوسر پہ
کہ یہ سبیں جہاں پیغمبری زبان قاصدی و داستہ و عرب و ڈیہہ پہ
درستیں گل زمین و ڈیہان شر تر و مناسب ترین جا کدک پہج نسبت پر پہ کہ
اے ملک ایشا و افریقہ میاچی و انت۔ پورپ ہم بود اسک دور نہ انت
آوہد و زمانہ و یورپ و دیم روگیں قوم یورپ زرباری دگ جہہ مندر
آنت۔ اے دگ جہہ عربستان انچونزدیک ات۔ انچو کہ ہندوستان۔

آدور و باری و گوستگیں تاریخ و دانگ پہ اے جبر شری و زانگ
بیت کہ پہ اے نبوت و داستہ آوہدا جہہ عرب قوم و گہتر دگ پہج قوم نیست ات
پر پہ کہ اندک مزین مزین قوماں دق زدرارا چکاس تگت و نوں بے سرہ
بو تہ گانت۔ عرب قوم آوہدا تازہ دم ات۔ پہ اندک قوماں زندے راجی
یکہوی و راجی حیل و عادت حراب بو تہ گانت بے عرب قوم تہا اے دہدا پہج
پوشیں راجی زندے نیست کہ آئے سوب و عرب قوم و راعیش و نوش اوس آرام
دوست و ہان تادان بہ کنت۔ سن عیسوی و شمشی کرن و عرب جہہ آوہدے
بودناک و دیم روگیں قوماں خرابیں ملتاں و بود آدینک و صاف و پاک آنت۔
جہہ مطلب ایش انت کہ ہرچ شریں سیپت و کہ پہ یک قومے داستہ الہی انت
کہ ہما درستیں سیپت آوہدے عرب قوم و تہا ماں انت آدلاور نہ جرمس
سخی۔ ہماندار۔ دق قول و سرا اوشوگ۔ آزاد خیال او آجوی پسند انت

آہج قومے غلام و زیر دست نہ انت۔ پہ دق راج و غیرت و داستہ سر و ایک
سک ارزان ات۔ سبیں ستادہیں زندے ہدا بند انت عیش و آرام و ماش
نہ زانت۔ البت اے جہہ تہا پہج شک نہ ات کہ آتانی تہا بازین بدے گندیں
رسم رواج است ات۔ بے عقین جبر ایش انت کہ پہہ دو ہزار و پنچ صد سال
و پہ آہانی گورا پہج پیغمبر دیم و ایک نہ بو تہ کت پمیشا اے خرابیاں رواج
گپتہ گت۔ نہ کہ آہانی نیما دگہ انچوشیں مردک و پیداک بو تہ گت کہ آہانی حیل
و عاداتاں شریکت او بودناک و دیم رومی و نیگ و لگوش بہ کناہنیت
کہ کرنانی کرن برد بیا بانانی تہا پہ آزادی و زندے گوازیگ و سوب آہانی
تہا نادانگی و ناسریدی و رواج گپت۔ آدق جاہلی و تہا انچو ناسرید بو تہ
گنت کہ آہان جہہ جاہلی و تہاری و درکنگ پہ ہمک مردے و گشا و
گیش ات۔ بے گوں ہے بدیں سیتانی ہو ری و اے سیت ہم آہانی تہا
ہستہ کہ یک کو اس و سر پدیں مردے آہانی پہ گہتری و سر پدی و داستہ
جہد بہ کنت۔ گڈا پہ ہے مردے شریں پنت و سوبانی اثر اگہ پہ یک جوانیں
و شریں مول و مراد و داستہ دگینا سر و چیر کانت پہ وریں بنی صلی اللہ علیہ
وسلم و شکلیں شریعت شنگ کنگ و داستہ انچوشیں دلاور و دقاہیں دنا
پکار ات۔

۱۔ حضرت ابراہیم و حضرت اسماعیل زمانہ او دور پر حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم و دو ہزار و پنچ
صد سال پیشہ و گوستگ۔ پہ اے دار جیس مدت و دگ پہج پیغمبر عربستان و پیداک نہ بو تہ کت

عربی زبان و بچار ہرچیم کہ تو اے زبان معنی و مقصد ان بچارے
یا کہ اے زبان علم و ادب چکاسے۔ گڈ اترا لے جبر شمر گندک و کیت کہ پر
شریں خیال و لیکہانی در شان لنگ او خدائی علم بزان کلام الہی و مطلب و
معنی تانی چلی و بارگیانی و گولوش سانی بیان لنگ دامتہ کہ دل و تھا تاثر
پیدا کہ بہ کنت۔ چہ اے زبان بہتر و شتر تر دگہ ہیج زبان نیست پر چہ کہ
اے زبان و شکیں و کونڈیں جلد بانی تھا زندہ زندیں گوشتانک و معنی
و مطلب ظاہر بیت۔ پدا ایشانی تھا انجوشیں اثر بیت کہ چو سمبوکیں تیرا دل
و درنت۔ ابجو ہر سوزانت کہ گوں او شنگ و مردم و دہیت۔ پیشا تر آن مجید
و دویں کتاب و دامتہ انجوشیں زبان بچار ات۔

اے اللہ تعالیٰ مز نہیں دانائی و مہربانی و کہ پر سبیں جہاں و بغیری
بزان قاصدی و دامتہ ملک و عرب و خشک و ہناریں و چکار گیگت۔ نوں
ما شمارا گوشنگوں کہ آبرگ و مبارکیں ذات کہ پر اے کار و دامتہ گپیں لنگ
بو تہ گت۔ آوت چو نیں بے مٹ و بے درو دیں ذات و ات۔

نبوت محمدی و دلیل

یک ساعت و چمان ایک ہزار و چار صد سال پشتا شاک و دے او
بچار کہ آودہا و گینا و تھا نہ تار و ٹیل فون ہست ات نہ کہ ریل موٹل نہ چھاپ
ہا ہے ہست ات کہ مالتاک و جتا کہ یا کتاب و چھاپ و شنگ بوتیں
نہ کہ سبیل و سوادے آسودگی و آرام کہ مچھی اڈ بو تہ گنت ہستنت۔ او

یک ملکہ و چہ دوہی ملک و راوگ و آہگ و ماہانی سفر گوازیگ بوت۔ اے جادو
عربستان و گینا و تھا چہ درستان سسنگ و دور و گستا ات۔ اے جبر
یک ات کہ عربستان چپ و چاگردا۔ ایران۔ روم و مصر و ملک آتنت کہ
اے ڈیہانی تھا دانگ و زانگ و درگت و مکلیں دیم ری بوتہ گت۔
بلے ریگ و مزین مزین کوہ ہاں عربستان و راچہ کش و پناہ و ملک و
ڈیہاں گستا لگت عرب دیاریاں پر بے و شر و عاظر و او شترانی سرا
ماہانی منزلاں و گوازیت و کش و پناہ دے ملکاں شنت بلے لوگ و آہگ
گندہ تہا تہ مال و بہاہ و سیم و ات۔ عربستان و تھاوت ہیج شر میں
راجی زندے نیست۔ نہ دانگ ہا ہے است۔ او نہ کہ کتاب جاہ و ہست۔ نہ
مہلوک و تھا پر دانگ و زانگ مزین۔ حب و واگے ہست۔ درستیں ملک و
تھا صابی ہتیں مردم آتنت کہ آتاں نبشتہ و دانگ زانت۔ بلے آہم ہیچو
زانت کار نہ یقنت کہ آودہے ہر علم و زانت و بزانت و سر پر بہ
بنت۔ عربانی تھا نہ حکم و سر جہیں و اجہی و حاکی و ہست نہ کہ قانونے
ہست کہ آئیے زندگیری و بکنت۔ ہرچ لک و راج و قی دگے عالم و ت
ات۔ ہر کند اپہ دلجی لٹ و پل بوت۔ ہرنیک و زورے و اجہی ات
د ت من و تہ جنگ و چوب او گشت کشا ہرچ و ہر بوت۔ بنی آدم و
ساہ و راچہ قیمت نیست۔ ہر کسی دست راسیت دوہی و گردن و جت
او آئیے مال و مڈی و یرت۔ شر گندی و اشراپی و نام آہانی گورانیستہ
بدکاری شراب و جو اے وورات۔ بے حیائی ہماہر و رستگت کہ

۶۱

۶۱

یکے دیگر، دیکم، برہنگ، بوگ، عیب، میار نہ بیت جنین، ہم گوں بڑنگی
 بیت اللہ، طواف کت بے اے جبرہش، میار نہ زانت - ایشانی تہا
 طلال، حرام، بیچ پرک نیستہ - عربانی وت سری (آزادی) ہاکاس
 سر، بوت گت کہ آفوں بیچ وڈیں قانود، راہ بندے رند گیری لنگ، تیار نہ
 میتنت او نہ کہ دگ، ملکے کستری لنگ، راضی آتنت انجو باہلی، نہ سربہ
 آتنت کہ سبیں قوم، ووقی جندے تراشتگیں جہاں، سجدہ کت اووقی کار
 دربرش لیکت تنہ راہ رواجی ہرج ترپوک، ہلو ناکیں سنگ عدلیت اشل مادان
 ہمو دا آہل سجدہ اش کت بز ان ہما سر کہ بیچ کسی دیم، جہل نہ بوت آسر
 سنگ، وڈوکانی دیم، جہل بوت پرچہ کہ آہانی گمان ہمیش ات کہ لے
 سنگ، وڈوک آہانی دستگیری، کنان -

لے وڈیں حال، لے ہمیں قومے تہا کیے گہین مردے پیراک
 بیت بت، چہ آئے پیراک، بوگ، پیسیر دقات کنت - چہ مات او پیراک
 ساہگ، چہ کسان، وڈوکی، زہر بیت - مطلب ایش، انت کہ آپہ کسان،
 پورہ، میتم بیت - پیشا پوشیں بڑگی، وڈوسی، تہا کہ آہل، بیچ وڈیں ناز و تروم
 و تہ بیت نہ رسید - آپو کہ یاد، وڈوگام، وڈوگیت گوں ووقی ہم گنگلان پس چارنت
 درنائی، من بے وشر، وڈوگوش بوت - نند، وڈوگوش وڈوگوش، وڈوگوش
 گوں ہما عربان ات کہ آہانی حال، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش
 نشہ، وڈوگام، آہانی زانت سبے آئے جیل، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش
 و سیت چہ قومے اند کہ مرداں، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش

بیچ مردم چہ آئے زبان یا چہ دست آزار نہ بوت - ایک، بیچ، وڈوگوش
 لسان - میار بیل، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش
 بوتنت آہانی، ناہائیں وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش
 سیت ایش ات کہ ہلوک، ووقی قیتیں مال، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش
 تاکہ پلکارگ بہ بنت آہانی، ہلوک، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش
 وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش
 امانت دار، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش
 چہ رند کس آہل، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش
 ایش ات کہ گوں بد، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش
 چہ ہر وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش
 چہ راہ بند ات آئے دل گوں ہرس، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش
 ووقی قوم، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش
 تیر کہ بوت - جنگ، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش
 مرک، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش
 وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش
 ات - آہانی، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش
 کہ بت پرستیں قومے تہا، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش
 بندگی، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش
 زمین، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش، وڈوگوش

نہ انت۔ آئیے دل اے جبر و شاییدی دات کہ خدا یک و یگانہ انت
اوپر مائل و سجدہ انت۔ آہرا شریدار نیست ہمے در داگین مرد اے
دوڑیں ہا بلیں تو سے تھا انجو گندگ بود۔ گئے شکافی تھا تر پو کیں الماس
و دیا کہ من نجیں شب و روشنا ہیں چراگ انت۔

گود کی و بگر تا پھل سال و عمر بے عیب و اشرا ہیں زندہ گوازیگ
و رند اے کہیں مرد و دل پہ دتی پاگر دے شنگ بوتگیں تھاری و بلی و
بے ہیر بیت۔ و ت و را پہ باہلی۔ بد کرداری۔ گراہی۔ شرک و بت پرستی
و زرا در گنگ لوٹیت پرچہ کہ اسے و ہج کار و کردار آئیے دل و تب و
واہگانی پیمانہ انت پیشا آدھے دھڑے دھڑے پر مکہ شہر و راحت و در غار و
تھا پہ دلجی و ایمنی نشست و ہتیں روپے پہ تنہا گوازینت۔ پر شد و تن
پلگ کشی و کت۔ اودتی دل و روح و را گیشتر پاک و صاف او ایمن
کت۔ جہان و کار گل و سرا پکر و خیال کت کہ ایشے و ابہ کے انت انجوشیں
نور و پٹ و لوٹ و ات کہ پہ نور شہم و دتی پاگر دے شنگ بوتگیں تھاری
و دور بہ کنت۔ آ انجوشیں دس و گشا و لوٹیت کہ ہمیش و ہمیشہ سرا
آ اے پلٹیت و فسادیں جہان و اصلاح و کنت۔

انا گاہ و اے کہیں مردے حال دگ و دل بوت۔ آئیے دل پہ
ہما نور و شہم و روشنا بوت کہ آہمے نور و نو لوک ات۔ آئیے استخوان پہ
ہما زور و طاقت و پڑ بوت کہ چہد و پیسر نیست۔ نوں آ غار و تنہائی
و یلہ دنت و در کیت و دتی قوم و توار پر جنت کہ گوشتیت کہ لے بتاں

کہ شام سجدہ کات۔ اے شمارا ہج نپ و تادان دات نہکات ایشانی جہو
گنگ و یلہ داہت اے ماہ روج۔ استال۔ زمین و آسانی و آہانی تھا
ہر چیز یک خدا اے ہلوک انت کہ ایک و یگانہ انت۔ ہما خدا شے
پیداگ کنوک روزی۔ گوک۔ کشوک و زندہ کنوک انت۔ پیشا اندگ
درستان یلہ بدہت و ہما مے بندگی و کنت پہ ہما نیادتی حاجان و لوٹیت
کہ داگ و لائق انت۔ دوزی۔ لٹ و پل۔ شراب۔ جوا و اندگ تمامیں
میں کار گناہ انت۔ و تارا پہ ایشا بچہ داہت راستہ بازی کنت۔ گوں
ہر کس و انصاف کنت ناتی کس و مہ کشیت۔ کسی مال و پہ ظلم و زور
مہ بریت۔ ہر چیز زور و پہ حق بزور ہرچی دلبے پہ حق بدے۔ شہل
درست انسان ات اوسحیں انسان برابر انت۔ کس پہ کس شر تر نہ انت
مزی و اشرا نہ پہ ذات و نسب انت و نہ کہ پہ رنگ و دانگ و مال و
نڈی انت یکیں مزن نامی و اشرا پہ خدا ترسی و نیکی و پاک بازی و ات
ہر مرد کہ پہ اللہ و تر سیت و نیکو کار و بیت۔ ہما پہ درساں شر تر و
عزت دار تر ات۔ بزاں ہر کس گیشتر پہ اللہ و تر سیت ہما پہ درستانی
گیش شرفدار و عزت مند انت۔ اگر کے تھا اے سیت نیست بزاں
آ مردم ہج و نہ انت و مرک و رند درساں اللہ و دیم حاضر لوگ انت
آ ما دلیں بادشاہ و کرانہ سفارش کار و دنت نہ دوستی و لالچ کار کیت
نہ کہ او دا کے ذات و نسب و جہت بیت۔ بلکیں او دا کہ چہیز مردم
و رانپ دات کنت آپتیز مردے ایمان و نیکیں عمل انت او دا ہر کس و